

جوجوبت

کامیڈیه ایکسی پر دھدھ.

برنچی طبعی

كتبخانه شخصي
رسنم سعید اوغلى عمران
(u.u8686@gmail.com)

اٹونٹک تکرار باصرور، ترجمہ و تیاترار ده اویناو حقلری محرر ینه مخصوصدر.

كشيلو:

شريف باي — مدرسه‌لر، مكتبار صالا طورغان، اصول جديد سويه طورغان طوغرى‌غنه فكرلى قارت باي.

جوان باي — شريف باينىڭ انيسى. طوپاچ باي.

حضرت — عادى حضرت.

ملا — عادى ملا.

مؤذن — حىله‌كار مؤذن.

موسى ميرزا — اوزىنى بىك دينلى دىب كورسە تورگە طوشوچى، همه كشىگە يارارغە تلەب يورۇچى بانكەدەغى بىرسار.

صالح — ياشقا تاتار يكتى. طوغرى فكرلى. رياسز.

جمال قدما — بىك متعصب تاتار باي. بدۋامچى.

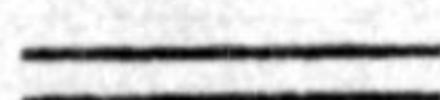
بيكىھە — عادى باي خاتونى.

كىيلون — عادى ياش خاتون.

خواجه اوغلى.

آصراو.

خلق — ياشلىرى، قارتلىرى.

وافعه اورىنبورغىدە، اوئن طوقىزىچى يوزىنىڭ باشلارىندە.

برنچی پرده

زورغنه زال. اور طاسنده او زون او ستهل. او ستهل او ستمند، گرافینالرده
قزل قواصلر. زالدە خلق کوب؛ فایسی او زون او ستهل بوينه او طورغان، فایسی سی چیتلرگە
او طورغان. او ستهلنىڭ باشندە ڪوزلكلى، چوار بىشمەت كىيگان، چالمه كىيگان بىر
ملا. آنڭ ياننده چاپاندىن چالمەدن طاغى بىر ملا. آنڭ ياننده آق بوركىن بىر خلفە.
آنڭ ياننده روسچە كىيىنگان، قارا مىيىقلى، يالان باشلى بىر ميرزا. طاغى مؤذن،
بىلچى، بايلر، اور طاچە خلق، بايى بالالرى.

شريف باى - - مونه أيندى، جماعت، سزنى شونڭ او چون
او شەندىردك. حضرتلىرى كىلەمى....

بۇ جوان باى - - چاقىلغاندر بىت، احمدى! (شول آرادە ياشگە
بىر پىكاشچىك كىلە). حضرتلىنى چاقرتقان ايدىڭى؟

احمدى - - چاقرتدم. بارسىنەدە ئەيتىردىم.

بۇ باى - - ئىللە جماعت، حضرتلىرىڭە آط يېھرىكىمى؟

موسى ميرزا - - اىيو، ۋە، حضرتلىرى او زلىرى بولدر ورغە
كىرەك كىبك كورنە تۈگلەمى؟ ۋە، ملت گە خدمت اشندە آلار، ۋە
او زلىرى آلدە يورى طورغان كىشىلەدر؟ شريف آبزى سزنىڭچە نىچەك؟
بۇ كشى - - يوق، آلاي يارامى، حضرتلىرىڭە آط يېھر ورغە
كىرەك. آندى بوندى اشلىرى بولغاندر.

مؤذن - - اىيو، ئولم جىتم فلان باردر. ايل بولغاچ تورلى
حال بولا.

شريف باي — يامان، پچاق اشلى يئ يوق ئى. تىك دشمانلىق
بلەگنه كىلمەغانلىدر. آلارغە ملتىڭ فادالوب بىتسون!

بركشى — آلار بىدعتىن قورفالىر. اهل علماغە، شول، بوندى
او بىشىتىر آراسنە يورورگە يارامى ايندى. پىغمېر زماننىدە
او بىشىتىۋا بولماغان.

موسى ميرزا — اول، صادق آبزى آلاي بولوب بىنەر مىكان
صوڭ؟ اول ايندى، ۋەد، مونە مىن ايندى بو مسلمانلىرىنىدە بارىندە
او بىشىتىغا كىلمەغانلىر، بولار جمعىت گە (جمعىت دىگان سوزنى يىك مىشەرچە
ئەيتە). كىلگانلىدر دىپ او يلىم. مىن اوزم او بىشىتىغا كىلمەدم،
جمعىت گە كىلدەم.

خلق — (برآوزدن) او بىشىتىۋا توڭل! جمعىت، جمعىت. توڭل!
صالح — (آياق اوزرە طوروب) مىنەچە جماعت، اول، چاقىلغان
حضرتلر كىلەسىلىرى كىلسە كىلوولۇ ايدى. كىلمەسەلر شول، آلار،
بىزنىڭ جماعت اشلى يىنە التفات ايتىمەغان بولالار. شونىڭ اوچون آلارنى
كوتىمەينچە اشكە باشلارغە كىرەك.

بركشى — (او طورغان يىرنىن). او بىشىتىۋا الشىيمى، جمعىت اشىيمى؟
صالح — اول بىت جمعىت بىرلە او بىشىتىۋا آراسنە آيرما يوق!
خلق — (قىقرا) بار، بار!

مؤذن — او بىشىتىۋا انىڭ بىدعتىلگى بىديھى!

بو باي — بىدعت، بىدعت!

صالح — سز مىڭا سو يلەرگە بىرمەدڭىز. جمعىت جىيلىش دىگان
سوز، او بىشىتىۋا دە شولاي دىگان سوز!

طاوش — توڭل، توڭل! او بىشىتىۋا كىرە كمى! جمعىت كىرەك!

برەو — پىغمېر زمانەسندە او بىشىتىۋا بولغانىمنى!

صالح — پیغمبر زمانه سنده بولغان.

طاوش — توبه قیل، توبه قیل! یوق، یوق!

جمال قدا — (آچولانغان طاوش بوله) مین، الحمد لله یاشم یتمشکه
یتدی، موڭغۇچە آندى او بشستۇرالرغە كرمەدم. الله تعالى بوندن
صوڭ شوندى او بشستۇرالردن صاقلاسون! بتون مؤمن مسلماننى
او بشستۇرادرن صاقلاسون! ئەنە بىت ئىلى، باقچە لرده شول او بشستۇر
كشىلەرى موزىكانالر او يېيلەر. بىزنىڭ مسلەانىيەدە شولاي ايتوب
موزىكانالر او يېنا تو رغە تلىلىرىمنى؟

موسى میرزا — جمال آبزىنىڭ سوزى بىك درست. بىز
بىرمىزدە، ۋەد، اول، ئىلى اور و سلىرنىڭ مونە بوندەغى موزىكانى
او بشستۇرالرى كېك او بشستۇر آچارغە رضا توگل! (طاوش: توگل! توگل!)
بىز، مونە، حضرتلىر فاتحە بىرسەلر جمعیت آچماقچى بولامىز. جمعیت،
ۋەد، اول او بشستۇر توگل. اول صالح افندىنىڭ سوزىدە درست.
نو، ۋەد، بىز مسامان! بىز دىن قوشقا نىچە يورىمىز.

خلق — درست، درست!

شریف باى — صوڭ اول آلاى درست بولما غاچ، اول جمعیت
بدعت بولغاچ نىك باشقە شهر لرده آچقانلر؟ نىك آندە ملالر شول
جمعیتىكە يازلغانلر؟ مونە حضرتلىر سزدىن صورىمىز ايندى. اول
بدعت بولسە سز بىزنى طويڭىز ايندى.

حضرت — (كۈزلەلى) كتابىلدە او بشستۇر دىگان نرسە یوق.
ايندى آنڭ حىزىرە آچق روایتلەر كورنمى. لەكىن ايندى، اول بىت
ايندى، مونە ئىلى جمال آبزى ئەيتكانچە، اول او بشستۇرالر موزىكانالر
او يناسالر، ايندى البتە اول موزىكا لعولەب بولا ايندى. لعولەب
حرام ايندى.

ایكىنچى ملا — اىيو، آندىن سوڭ ايندى ئىلى بوا او بشستۇر دىگانمىز اوروس لغىنى ايندى. بوايندى، بوا او بشستۇر آچو و مز برلە اوروسقە او خىشاغان بولامز. من تىشىھە مەھم فېھۇ مەھم. ايندى شونلۇ اوجۇن بوا او بشستۇر دىگان سوز خطرەدن خالى توگل ايندى!
بر ياش باى — صوڭ بىت ايندى حضرتلىرى، بىز او بشستۇر آچماسقە بولدىق. بوا جمعىت حىندا ڪتابلىرىدە نى ئەيتە ايندى؟

(حضرتلىرى براز دەشمە يېنچە طورالر.)

بر خلفە — (آق بوركى) آلار حىندا ڪتابلىرىدە روايت يوق.
بىلەيم مونە حضرتلىرى نى ئەيتۈر. مىن جامع الرموزدە كورگانىم يوق!
حضرتلىرى — يوق، يوق!

جمال قدا — اول صوڭ آلاي ڪتابىدە بولماغان اشنى اشلەو،
حضرتلىرى نېچىك بولور ايندى؟ (ملالار آبدىرا براق طورالر.) اول آلاي ڪتابقە
فارشى كىلوب اش يورتىكانچە، بىز ڪتاب قوشقاڭلىرنى اشلىيڭ. مونە
جماعت، قارغىلى يولى بويىندە، آندە او يىصو يېر بار. ئەنە شوندە
مسامان قىرىلىرى بار دىلىر. مونە شول يېرنى طوتوب آلورغە كېرەك.
اوزغان بارغان اوروس اولاقدا آلارنى مىسىزلىق ايتىمەسون.

خلق — اىيو، اىيو، بىك مصلحت!

جمال قدا — آندىن آرى آلارنىڭ او سىتىنە آغاچ او طور تورغە
كېرەك. آلار ذكر ئەيتوب طورورلىرى. ذكرلىرىنىڭ ثوابى ئولكلارگە
بارور. حضرتلىرى شولايدىر بىت، آغاچ ذكر ئەيتە طورغاندر؟
مۇذن — اىيو، ڪتاب ئەيتىكان آغاچلىرى اولەنلىرى ھەممىسىدە
الله دىپ طورورلىرى، دىگان.

بۇ كىشى — اول ايندى، البتە زىيارتلىرى تىرىەسەن طوتۇ بىك
ياخشى اش. لىكن بىت باشقە كېرەكلىرىزدە بار. مونە فقير فارتلىرى

بولا، يتيم بالالر بولا. شولارغه طور ورغه اورون ياصاساڭ شريعتچە گناه بولماس ايدى، دىپ او يليم.

آرتىن برهو — اول پرييوت بولامى اينى؟ تىكى بازار پوچماغاندەغى كېلىپ بولامى اينى؟

خلق — يوق، يوق! پرييوت كېرىھكمى!

بر خلفه — اول ايىدى پرييوت يورطنده، آنڭ ايرلىرى بىرلە خاتونلرى بىرگە طورالر ايكان ايىدى. اول شرع شرىيتكە مخالف ايىدى.

خلق — اول اوروس اشى، اوروس اشى!

صالح — سز بىك فرق ايكان. پرييوت آچوب فقيرلرنى تربىيە قىلوده اوروس اشى، جمعىت آچوب بالاڭ او قوتوده اوروس اشى. قايا صوك مسلمان اشى؟

مؤذن — ئولكىنى قىرىيە قدر اوزاتا باروده.

بدلچى — حاجيلر بىرلە كورشه باروده.

برهه — بىش وقت نمازنى جماعت بىرلە قىلوده.

صالح — مين آلارنى ئەيتيمىم.

خلق — بىزگە شول كېرىك شول. بىزگە او بشىستۇرا كېرىھكمى.

صالح — آلاي بولغاچ صوك، سز، اوروس اشنىن بىك قورقعاچ نىك او روسلر كىسب اىقە طورغان تىرى يارى بوللە سودا اىتەسز؟ او رو سقە او خشاۋ بولا اىچ!

خلق — (كولە) اول دنيا اشى! كىسبىز طوروب بولامى!

شرىف باي — مين ئىلى جماعت، بولور دىپ ئەيتۈگە بىرده آلاي اشانمىم. مىنەم فقير، ضعيف فارتىلىنى جىيوب آشاتووم حضرتلىرىكتابقە صىمىمى منى؟

بر حضرت — ایبو، آنده ایندی، شول سزدگ عرضگز فاسد بولماسه، مثلا او بشستو آچو بولماسه، البته ثوابلی اش ایندی.
شريف باي — يتيم بالالرنى جيوب او قوتونا گناهمى ايندی؟
مؤذن — آنسى ايندی او قوتونوينه قاراب، اگر ايندی سلفلر يولى برله بولسە ثوابلی ايندی. اصول جديده برله بولسە، فارا طاقتا بولسە حرام ايندی.

بره و — اصول جديده كېرىه كەمى!

بر نېچە كىشى — كېرىه كەمى، كېرىه كەمى!

شريف باي — طوقتاڭز ئىلى، سز مىڭا جواب بېروب بىرگىز ئىلى. مونه ايندی، مىن، شول فقيرلرنى جيوب آشانسام، آلارنى، هنرگە او يىرهىسىم، شونڭ اوچون مىنى قىامتىدە تەمۇدە ياندرالرمى ايندی؟ (ملالر بىرسىم بىرسى قاراشالار).

بر ملا — ایبو، آنسى ايندی الله اشى، بىز بىلمىمىز. تىلەسە عفو قىلا، تىلەسە عذاب قىلا.

جمال قدا — آنى بلىور حال يوق. بىر صىصا اولىما ۱۲۶ يىل عبادت قىاغاندە، آخردىن الله تعالى فھرينه لايق بولغان.

شريف باي — مىن سىزدەڭ بىر صىصاڭنى بىلمىم. مونه مىنم آقچەم بار. مونه مىن ئولەم. شونڭ اوچون فقير بالالوغە او قورغە آقچە قالدرماقچى بولام. شول يارىمى، يوقمى؟ شربىتكە صىامى، يوقمى؟

جمال قدا — سىن اصول جديده مكتبي آچماقچى بولاسڭ؟ مونه شول شول، مونه شول ايندی جماعت، اوچى قايا كىلوب چىدى!

خلق — يوق، يوق! بىزگە اصول جديده كېرىهك توگل!

موسى هىرزا — ئىلى، ۋەد، شريف آبزى اصول جديده دىگانى يوق جماعت. اول مونه اوزىنن صوك آقچە قالدرامدى. او قورغە

ایندی، فقیرلوگه او قورغه. بو صوڭ حضرتلر ثوابلى اش توگلەمى صوڭ؟
بو ياخشى نتىجه توگلەمى صوڭ؟

بر ياش كشى — بىك ياخشى، بىزگە حاضر شريف آبزىغە رحمت او قورغە كىرە كدە، شول اشكە ياردم اپتشورگە كىرە كىرەك.
مؤذن — اول باي آقچە فالدر ورغە نلهسە، البته بىك ياخشى اش ايندى. لەن بىت، اول فقير بالالر او قوتودن كىرە كىرەك اشلىرى بار - مثلا ملا مؤذن خلقىنىڭ حالى بار بىت. محله خلقى او زڭزگە معلوم فارى آلمى.

بر ملا — اييو، اييو، علمانىڭ اشى آور، كون كوروى قىيىن ايندى. آلارنى او نوتورغە يارامى صالح — مونه نى او چون سز بايدن بىرلى شريعتكە صىھى دىب طورا سز اىكان!

طاوش — نى سو يلى! حضرتلارگە فارشى كېل! الله دن او يال!
موسى ميرزا — اول ايندى، ملا مؤذن نىڭ حالى قىيىنا غەن بلە من شىكللى ايندى. ئى هر اش آلاردىن باشقە بولمى ايندى. ۋەد، شولايدى مونه، ۋەد، بو جمعىتنى ايندى آيرم ياصيق ديم، ايندى. عامانى شريف آبزى او زى او نوتumas ايندى، ديم.

برهۇ — بونك بىت، اش ئى مونه شول جمعىتىدە ايندى. شول مونه شريعتكە موافقى، توگلەمى؟

ينه برهۇ — طاغى شول پرييوندە ايندى.

ملالو — اول پرييوت دىگانى كتابلىرىدە كورنىمى ايندى. اول پىغمىبردىن صوڭ چقغان اش بولا ايندى، شولاى بولغاچ اول بدعت بولا ايندى.

جمال قدا — مونه جماعت ایشتىڭزىمى؟ بىدعت بولادر، دى.

صالح — مىنەچە مىسىزنى بتونلەرى اوزگەرتۈرگە كېرەك. مونه خلقىز آراسىنده ضعيف قارتىلار بار. شولارنى آشاتوب تربىيە قىلورغە كېرەكمى، توگلمى؟ طاغى فقيرلىك سېبىلى اوقي آلا آلمى قالا طورغان بالالر بار. شولارنى اوقوتۇرغە كېرەكمى، توگلمى؟ مونه شريف آبزى شول اشنى فائىەلى دىپ طابقاندە، شولارغە ياردىم ايتەر اوچون بىر جماعت ياصاماچى بولا. سزدىن كىڭشاش وياردىم صورى.

برەملا — مونه شول، شول ايندى. اشنىڭ اىڭىز نېچكە يېرى شول جماعت دىگانمىز ايندى.

صالح — جەمعىت دىمە آلاى بولسە!

بۇھو — او بشستۇرا دىيىك منى؟

صالح — بىر سوزدە ئەيتىمە. او قوتىدە آشاتقىنە.

بۇھو — يوق جماعت، بۇنىڭ آرتىندە بىر بىر نرسە يوقەى؟ بۇنىڭ آرت ياغى ناچار بولوب چقىمىسى؟ بىز ايندى شول جەمعىتنى آچىق؛ ايندى بىر كافىلر بىزگە كېلىوب: ايندى شول جەمعىت، او بشستۇرا ايندى. او بشستۇرا بولغاچ، اول اوروس اشى ايندى. شولاي بولغاچ نېيك سزدىڭ پو چماڭىزدە يوق دىمەسى؟ بىز شولارنى او بىلارغە كېرەك!

خلاق — درست، درست! اوروسقە اشانورغە يارامى!

شريف باى — ئىلى بىت بۇزىرە اوروس يوقلا باسا. ئىلى بىت اوز آرا چىقىشامز.

بۇھو — آذىڭ آرت ياغىندىن اوروس كېلىوب چقىمىسون دىيمىز! هؤذن — قورقۇچلى حال ايندى، باى، شول، شوندى شېبىھەلى اشلى ياصاب قالىدرغانچى، اوز يىنە اهل علمادىن دعاچىلىر قالىدرسە.

شريف باي — (قزوب) مونه ايندي جماعت آفتق سوز: مين ايندي
قارت كشي، مين ايندي ئوله رگه حاضر لنه هم. مونه شول، باشقه
شهر لرده گي كبي جمعيت آچساڭز، شوندھ مؤمن مسلمان بيرگه
بولوب فارارغه بولساڭز، مين، او ن مك صوم آچه فالدرام. يوق
ايكان ايندي، او ل آچىدى، مين، بوتهن شهر رگه بيره م.

خلق — آچامز، آچامز!

موسى ميرزا — مونه ايندي جماعت، ايشتىڭزمى ايندي؟
شريف آبزى بيك زور آچه فالدر ورغه تلى. ۋەد، بىز، ايندي
حضرتلىر فاتحه بيرسە، شول جمعيتنى آچيق ايندي.

بر كشي — كىرە كمى، كىرە كمى!

صالح — (بر كشي گە) سىن كىرە كمى دىسگىدە، شول فقيرلرنى
اوزىڭ قارار سكمى صوك؟

كشي — مين فارى آلماسام، الله فارار.

موسى ميرزا — مونه حضرتلىر، سز شوڭارغه فاتحه بيرىڭز ايندي.
بر ملا — ايدى، او ل شول ميرزا افندى، كتابدە بىردى آندى
جمعيت دىگان نرسە كورنىمى. بىردى شول الله حضورنىڭ جوابقە
قالميق، ديمىز.

بر باي — حضرتلىر، بىز او صاللۇقى طرشىمىز ايندى. شول
فقير فقراوغە ياردىم ايتىشور رگه ايندى.

مؤذن — صوك ايندى، او ل او بشستۇرا بولغاچ!

موسى ميرزا — او بشستۇرا توگل، جمعيت.

مؤذن — يە جمعيت دىيىك ايندى. ملا موذننى بتونلەي
اونوتىماسلرمى ايندى؟ مونه قزاندە ئىلى، ملا موذن حقى بولغان زكتىنيدە

شول او بشستؤا گه بیرو رگه تلیلر ایمش. بزدده شوندی بدھتلر بولماسمى؟

برهه — اول بیت، امامینى فاراو هر کمگه تیيش ایندی.
نشا الله آلاي بولماس. (ملالر بىرسى بوله سویله شەلر.)

برهه — ئى حضرتلر، بىز بارمزده شوندە بیت. آندى بوندى دىنگە مخالف اش بولسە، آغاى انى بىرلە كېڭىش ايتوب طوقتاتورمىز.

جمال قدا — وقت او توب كىتىمەسمى؟

بر ملا — الله گە طاب شىرقى ايندی جماعت. شو يف آبزىدە محلە فارتەن، آنڭ كۈڭلىنىدە قالدىرىميق ايندی. ايندی، آلاي بولسە بىر فاتحە بىرى يك. (قول كوتەروب دعا قىلالار.)

بر ملا — (شوندن صوك) اهل اسلامغە فائىدەلى بولسون ايندی.

خلق — آمين!

شريف باي — مو نە ايندی آلاي بولسە، موسى ميرزا، سين ايندی او صتافىينى او قو.

موسى ميرزا — (كىسىنەن كاغدىنى چغاروب، كوزلەكىنى كىيوب، قاراشدر غالاب صالح غە بىرە.) مە ئى، سز او قۇڭز ئى صالح افندى!

صالح — (اوچى باشلى) «جمعىت ذىك، كاۋىچكادە او بشستؤا، مقصىدى...»

خلق — او بشستؤا كىرە كمى، او بشستؤا كىرە كمى!

جمال قدا — سز بىزنى شولاي آلداب، بىزنىڭ آرتىدە او بشستؤا ياصاماپچى بولاسزمى؟ ئەيتىم بىت آرتى ناچار دىپ! (خلق طاوشلانا.)

شريف باي — شول سوزىنى صز!

صالح — (قولىنده غى كارانداشى بولە صزوپ) «جمعىتنىڭ مقصىدى، خلقمىزنىڭ محتاج طرفلىرىنە ياردىم ايتىمكىر ..

بورکشى — اول، نىك كارانداش بىرلە گنه صزدى؟ او بىشىستۇ دىيگان سوزنى بتونلەي فرورغە كىرەك!

موسى ميرزا — اىيو، اىيودرسىت، فالام (قلم دىيگان سوزنى مىشورچە ئېيتە) بىرلە صزارغە كىرەك.

خلق — (قچقرا) بوز! بوز! (صالح قارا بىرلە بوزا).

برهو — بوندە «خلقەز» دىيگان. نىندى خلقەز؟ نىك آنى بتون مسلماننىڭ دىيمەگان؟

صالح — بىزنىڭ مقصد بتون مسلمانغا خدمت توگل.

بوركشى — نىك بولماسون، بتون مسلمانغا خدمت. بتون مسلمان بىزنىڭ دين قىرىداشى توڭلەمنى؟

طاوش — بتون مسلمان، بتون مسلمان!

صالح — بتون دىيانىڭ مسلمانىنى بىز ياردىم ايتىدە آلمىمىز، آنى او زمىزگە مقصد ايتىوب آلاادە آلمىمىز. بىزنىڭ آنلىق كوچەز يوق!

برهو — نىك بولماسون! الحمد لله، بىز مسلمان!

بورخلفە — اىيو، الله تعالى جنابىرى هر نرسەگە قادر ايندى. الله ياردىم بىرسە بارسىنەدە كوچەز يتەر.

برهو — ئىلىكىغە، جماعت، بىت كوچەز يتەنەگانى كورنوب طورا. بىز حاضرگە قاراب اش يورتۇرۇگە كىرەك. كوچەز بولسە طاغى جەمعىت آچارمىز.

برهو — يوق، آنى حاضر نغىتوب قويارغە كىرەك. اول قالغان اشىكە فارياوادى.

حضرت — ايدو، «بتون مسلمانغا» دىيەرگە كىرەك.

موسى ميرزا — اىيو جماعت، اول شولاي كىرەك ايندى، «بتون مسلمانغا» دىيەرگە كىرەك. ۋەد، بىز بارمىزدە شول اويدە ايدى.

نو، ۋەد، بىزدە طاغى بىر نرسە بار: مىسيونىرلار دىگانمىز رضا بولۇرمى!
مىسيونىرلار، ۋەد، آلار بىك دشمان؛ مىنم نىشلە گاننى قارا بقنه طورالار.
آلار، ۋەد، بو موسى ميرزا مسلمانغە فائىدەلى اش اشلە مەسون، دىب
آياق چالو رغە غنە طورالار. ۋەد، آلار مىنى باشقەغە كرتىمەس اوچون
سىناتقە قدر باروب يىدىلر.

حضرت — اىيو، ايندى، ميرزا افندى نىڭ كىرووى ياخشى
بولدى. شوندى بانكە كېيى آقچەلى يىرده اوز كىشى بولغاچ، آغاى
انىگە يېڭىل بولا ايندى.

موسى ميرزا — ۋەد، آلار شونىڭ اوچون مىنى كرتىمە سكە
تلەدىلر. مونە، ۋەد، ئىلى بور كون بىر مسلمانغە آقچە بىر مەسکە تىلىلر.
تىكىنى غلوپى تاتارىن دىب تىرىگىلر. مىن شونى كور دەمە، ۋەد،
سز زا كونغە قارشى كىلەسز، دىب زا كوننى آچوب كورسەتكان
ايدىم، اوزلرى ايسلىرى كېتىدىلر. ۋەد، آندە زا كون بلۇنىڭدە
نتىجەسى كوب. شوندن صوك مىنى مسلمانىسى چاستقە، دىرىيكتور،
باش ايتىوب قويماقچى بولدى. تىكى بىد بختلىر، ۋەد، رضا بولما دىلر.
شونىڭ اوچون ئەيتەم: بىز بىك زور باشلاپ كچكىنەستىن فالميق
دىم! بىزنى تىكىنلىك، بانكادىن شىلدە ماسونلار دىم!

خلق — اىيو، اىيو، آنسى درست!

موسى ميرزا — ۋەد، بور كون بىر مىسيونىر كىلگان.
دىرىيكتوردىن، بىر بالانى اور وس اينه رگە آقچە بىرگىز، دى. مىن دىدەم:
نىسمى، زا كون يوق! بىر مەدىلر. مىن بولما سام، ۋەد، بىر ورلار ايدى.

خلق — رحمت ميرزا! رحمت!

موسى ميرزا — ۋەد، مىنم اوز يەدە يېڭىل كىلەمى. بور كون
قاراسام، اورامدە بارالار. طوقتا ئىلى بو بىد بخت نىشلى اىكان، بو

بىزنىڭ مسلمانغا ضرۇغە يورميمى، دىپ او يلادم. چىدم، ايسەنلىك صاولق سوراشدىم. بىلەم، تىگى بىد بختلىرىنىڭ مىنەم بىرلە سوپەشەسىلىرى كېلىمى. بىرسى مىسيونىر، بىرسى چىناونىيەك. مىسيونىر تىگىنى مىندىن آيرۇرغە تلى. مىن: يوق دىدم، مىرزاڭ سزنىڭ كېكلەرنى كورگانى بار، دىدم، چىناونىكىنى آيرۇب آلدەم. ۋەد، ۋەد شول قاھرۇنىڭ (اميشەرچە ئىتە). اچ سرىيىنى آلور اوچون گاستىينساغە آلوب كەرمى. تىگىنىڭ بىتون اچ سرىيىنى توکىرىدم. شوندىن تىگى مىسيونىر، ۋەد، مىندىن فورقوب شەردىن كېتىدى. ئە، شۇنى بىرسى كورگاندە مىرزا اچوب يورى، دى. يوق، مىرزا اچوب يورمى! مىرزا دىن اوچون اوز آقچەسىنىڭ قىرغانماينىچە سەرلىر آلوب يورى، سەرلىر. آنى بلوڭە كىرەك!

خلق — رحمت، رحمت!

بىر ملا — اىيو، مىرزا سوزى درست جماعت. بۇنى ايندى شول كويىنچە فالدر ورغە كىرەك. اول آندى بوندى اش بولوب كېتىوب بانكادە سىزە كورمە سونلىر!

صالح — (طاغى برقات اوقي) «جمعيتىنىڭ مقصدى خلقەنلىك محتاج طرفلىرىنە ياردىم ايتىمكىدر». مونە بومادە يارىمە ايندى؟ شۇنى قبول ايتە مزمى؟ بىرەو — نىيك خلقەنلىك دىگان؟ اور وسلىر: «بىزدە خلق، بىزگە دە ياردىم ايت» دىمە سلرمى؟

موسى مىرزا — بوسوز درست. ۋەد، جماعت: «مسلمان خلقەنلىك» دىه رەگە كىرەك.

خلق — اىيو، اىيو!

خلفە — «مؤمن مسلمان» دىه رەگە كىرەك.

ملا — اول ايندى، مسلمان بولسە مؤمن كىرەك توگل. مؤمن بولسە مسلمان كىرەك توگل. آلار الفاظ متراوادفە ايندى.

خلفه — یوق حضرت، مؤمن تأمین ده مشتق، مسلم سلامتىن مشتق.

بر هلا — ایيو، ایيو، ایکیسیده کیرهك.

جمال قدا — مؤمن مسلمان اورنىنه «حق مسلمان» دىھرگە کيرهك. حق مسلمان بولماغان كشىگە ياردم ايتو گناھلى اش.

صالح — نىچك كشىنىڭ حق مسلمانمى، توگلەمى ایكانىنى بلەسلىڭ! كشىنىڭ اچينه كروب قاراب بولمى!

جمال قدا — اهل علمایا بولى بىر لە يورگان كشى حق مسلمان بولا.

خلق — درست، درست!

موسى ميرزا — ایيو، اول سوزنى قوى، اول ضررلى توگل.

صالح — (يازا). آلاي بولسە مونە بولاي بولدى ايندى: (اوقي) «جەعيىتىڭ مقصىدى حق مسلماننىڭ محتاج طرفلى يىنە ياردم اينمكدر».

برهه — بو، جماعت، ايندى بوندە حق مسلمان دىگانمىز.

شول حق مسلماننىڭ كم ایكانىنى آير و براق ئەيتيمىمىز مى ايندى؟

جمال قدا — آچق كيرهك، آچق كيرهك!

تىگى كشى — مونە بىت، ايندى زمانه بوز ولدى؛ تورلى بىدعتلىرى كوبىدلى. پىغمېرمىز زمازەسىنده بولماغان نوسەلر چىدى. مونە شول ايندى، بىزنىڭ جەعيىتمىز، شول بوز و قىقلۇر، شول بىدعتلىنى بىت رورگە طوشۇرغە كيرهك ايندى.

خلق — درست، درست!

تىگى كشى — شونىڭ اوچون مونە، حق مسلماندىن مراد اهل علمانى اعتبارغە آلوچى، سلف الصالحين يولى بىر لە يور و چى دىگان سوزنى قوشىق، دىم!

خلق — مصلحت، مصلحت!

طاغى بىركشى — جماعت، بىت ئىلى مونه، شول صوڭغى يللرده آنا آنا سوزىنى طوتماو بىك قۆتلەنوب كېتدى. مونه كوز آلدەزدە احمدى آبزىنڭ اوغلى آناسىندىن فاتحە سورا ماينچە چغوب كېتدى. خليل آبزىنڭ اوغلى آتالرىنه قارشى كېلوب اويلەندى. مونه شوندى ناچار لقلرنى بىرور اوچون، مىن، آتا آنا فاتحەسىنى آلغان كىشى دىگان سوزنىدە قوشىق، دىم!

طاوش — كىرەك، كىرەك!

بر باى — (قالۇن قورصادلى) مىن، ايندى ئەيتىدە بىلمىم. مونه شول ايندى، ئىلى مونه بىز خدمەت ايتىكاندە بايدىن فالتراب طورا ايدك. باينى آتا اورنىنە كورە ايدك. اول صوغە كرورگە قوشىسە، صوغە كرە ايدك؛ اول او طقە كرورگە قوشىسە، او طقە كرە ايدك. بويىلەن مونه، شول پريكاشچىكلەر آراسىدە شول انصاف بىتدى. بايلردىن رخصت آلمايىنچە چغوب كىتە باشلا迪لىر. آزماز آقچە ياصاب بايلرىنە كوندەش بولوب، آلارنىڭ فاتحەسندىن باشقە او زلرىنە اش باشلى باشلا迪لىر. اشكە او يېرە تور اوچون صوقساڭ نىتسەك كودارغە بىرە باشلا迪لىر. بولار بىت ايندى جماعت مسلمانلىق توگل. مونه شولارنىدە شول جمعىتمىزگە كرتەسى ايدى، دىم. آنده ايندى او زڭىز نىچك ايكانلىكىنى قارارسز.

موسى مىرزا — بو ايندى، ئىلى ولى آبزىنڭ ئەيتىكانى، ايندى شول بولدى كېك كورنە. اول ئەيتە: ۋە، بو بىزنىڭ خدمەتچى خلق بوز ولدى، دىدى.

خلق — درست، درست!

موسى مىرزا — اول ايندى، ۋە، شولارنىدە شوندە قوشىق دى. مىنچە بو مصلحت! بايندىن فاتحە آلغان خدمەتچىلۈگە دىھرگە كىرەك.

ملا — ایيو، ایيو، اول ایندی، آندی بى دى تىر كوبه يه باشلادى ایندی. ئىلى او زمىزنىڭ آصر او غنه كم بولغان صوك اپندي، شول ده آبصطا سىنەڭ سوزىنە تل قايتاروب، ايرك بىرسەڭ اور وشىماقچى بولوب طورا ايندى.

حضرت — ايدو، كتاب ايندی خواجەسىنە اطاعت قىلسون دىگان. اولسى ايندى شرىع شرييفكە موافق.

موسى ميرزا — يه ايندى، صوك بىزنىڭ، بوبىزچى ماده نىچەك بولا ايندى؟

صالح — (اوقي) «جمعيتىنىڭ مقصىدى: حق مسلماننىڭ محتاج طرفلىرىنە خىمتىر. شوندن صوك ايندى يولدز بىرلە «حق مسلماندىن مراد: اهل علمانى اعتبارىغە آلوچى، سلف الصالحين سوزى بىرلە يورۇچى، آتا آنا فاتحەسىنى آلوچى، بايلرنىڭ رخصتندىن باشقە او زىندىن اش باشلاماوچى» دىيەز ايندى.

جمال قدا — مىن ئىلى بونى آڭلا مادم. مونه ايندى، بو صوك غىيىسىنى قايا يازلا ايندى؟

صالح — اول بو ماده دن صوك يازلا ايندى.

جمال قدا — يوق، اول آلاى بولغاچ آنى بىر كىمەدە صانغە صانا ماوى بار. اول شوندە، حق مسلماندىن صوكىدە بولسون!

صالح — آلاى معناسى طوغرى كىلىملى.

خلق — كىلىور، كىلىور! جمال قداصە بولسون!

موسى ميرزا — شولاي بولسون. يه ئىلى، او قوب قارائىلى. بىز آنى معناسى طوغرى كىلىمەسى او زگەرتورمىز، ۋەد.

برەو — او زگار تېمىمىز.

صالح — (اوچى) «جەمعىتنىڭ مقصۇنىڭ، حق مۇسلمانىنىڭ مراد: اهل علمانى اعتبارغە آلوچى، سلف الصالحين يۈلى بىرلە يورۇچى، آنا آنا فاتحەسىنى آلوچى، بايلىرىنىڭ رخشتىدىن باشقە اوزىنىڭ اش باشلا ماوچى محتاج طرفلىرىنى ياردىم ايتودر».

موسى مىيرزا — ابىي، سوزى بىك فلافحە ياتوب بىتمى كېك كورنى. سزگە فېچك جمال آبزى؟

جمالقدا — يارى، يارى!

خلق — يارى، يارى!

صالح — معناسى درست بولمى، آڭلاشلىمى بىت!

خلق — آڭلاشلا، آڭلاشلا! شولاى كىرەك، شولاى!

بوپويىكاشچىك — ئىلى، بوزمانەلردىن بايلر آراسىنى خدمتچىلىرىنى گناھىز يېرگە رنجتوچىلىرى كوبىدۇ. آزغۇنە آچۇوئى كىلسە قووب چغارا. مونە بوندى اورنىز يېرگە خدمتچىلىرىنى رنجىتمەوچىلىرى، دېگان سوزنى قوشارغە كىرەك.

طاوش — يوق! يوق!

برهۇ — ياخشى خدمت اىتكان كىشىنى بىر كەمە رنجىتمەس! كىرەكمى!

طاوش — كىرەكمى!

حضرت — اول ايندى، مۇسلمان كىشى، آلاى رنجىتمەس ايندى. گناھىز اىكانلىكىنى بله بىت ايندى. رنجىته اىكان، ئىلى بىت قىامت بار. سزگە الله تىعالي آنڭ اوچون اجرىنى بىرور. كىتاب ئەيتىكان: گناھىز ظلم قىلغان كىشىنى صراط كو پىرنىن ياشىن كېلى اوتكار ور دېگان. آنڭ آلدندە يىدى او جماھىنڭ ايشكلرى آچلۇر دېگان!

بر قارت — ابىي، ابىي صىبر اىتەرگە كىرەك شول!

پريکاشچيىك — نىك بىزگىدە صبر ايتەرگە كىرىھك. كوچلەسەلدە
صبر ايتەرگە منى؟

ملا — اييو، اييو! شونڭىچى اوچۇن ثوابى بولور.

پريکاشچيىك — بايلر صبر ايتىسون، ثوابى آلارغىدە بولور.

ملا — اى آحمق، كفر سو يلىيسىڭ! توبه قىل، كتابقە اشانمىسىڭ!

طاوش — طاشلا، طاشلا! نى سو يلىيسىڭ! (پريکاشچيىك طوقتى).

موسى ميرزا — صوك جماعت، شولاى يارىمىي ايندى؟

خلق — يارى، يارى!

موسى ميرزا — اىكىنچى مادەنى او قوايندى.

صالح — (اوقى) «شول مقصىدىنى طوتار اوچۇن جماعت: مكتبلر آچارغە، كىچكى درسلر ياصارغە، زورلى و كەپكەنەلر اوچۇن كىرىھكلى هنرلر اويرەتۈرگە يول آچاچق ھىمە كىرىھكلى كتابلر باصدر ورگە طرشاچاقدىر».

موسى ميرزا — بوسى نىچك جماعت؟

جمال قدا — اول نىك آندە مكتب دىگان؟ مكتب بىت او و سچە اشقول دىگان سوز. بىزگە اشقول كىرىھك توگل! بىز الحمد لله مسلمان!

خلق — درست، درست! اشقول كىرىھكمى! كىرىھكمى!

صالح — مكتب دىب نظاملى مدرسهنى ئەيتەلەر.

جمال قدا — اول نىندى نظاملى مدرىسە! مسلماننىڭ نظاملى بولامنى؟ بىزده الحمد لله نظام ميظام يوق!

خلق — كىرىھكمى، كىرىھكمى! اشقول كىرىھكمى! نظام كىرىھكمى!

بىرەو — طوقتاڭز ئىلى جماعت! نظاملى مدرسه دىگان سوز، اول بىك قورقۇچلى سوز توگل. مثلا بالالرنىڭ وقتلى سېقغە كىلدۈرۈ

کیتولوی، آنڭ صوڭىنە بىرگە شرىيڭ بولوب اوقولارى دېگان سوز. بو بىت حضرتلر ايندى شريعتكە فارشى توگلىز؟

حضرت — اىيو، اول ايندى شول، ملاكم، اهل علمانى قصو بولا ايندى. مثلا سېقنى وقتلى ياصيق ايندى. البته بىت وقت ايندى، نماز وقتى بىرلە يورى. مثلا ايندى ايرتە نمازدن آلوب اويله نماز يىنه قدر دىيىك ايندى. يارى ايندى، ئولم جىتم بولسە، مثلا بىت جنازه نمازى آخرسى فرض بىت ايندى. اهل علماء وقتلى دىب جنازەدن قالا آلمى شول ايندى.

ملا — طاغى آش بولا، طوى توشىم بولا. وقتلى بولغاچ ايندى، بىزگە شول بىر يېرگەدە بارماسقە كىرەك بولا ايندى. اول، تىڭى اور وسلرنقى كېى وقتلى بىرلە قنغراو قاغوب كرو رىگە، قنغراو قاغوب چغارغە بولا ايندى.

طاوش — قنغراو كىرە كەمى، كىرە كەمى!

شريف باى — ئىلى صوك قنغراو دېگان كىشى يوق لاباسا! مونه شولاى ترتىبلە بىرەك اوقوتسۇن ديمىز شول. مونه مىن يىدى يىل اوقدىم، اون اىكى هفتىك طوزى دردەم، ياز ودە طانومادم، شول ايندى، حضرتلر، مىنەم ياز و طانووم، دىن بلووم گناھمنى؟

حضرت — يوق، اش آنده توگل شريف آبزى. سز مونە، الحمد لله، اوقي آلماسەڭز دە اهل علمانى نى قدر قارادڭز. الله تعالى اجرينى نصيب ايتىسۇن. اول ايندى نظاملى اوقو دېگاچ، اصول جدیدگە طارتۇ بولا ايندى.

طاوش — اصول جدید كىرە كەمى! كىرە كەمى!

موسى ميرزا — اول مكتب دېگان سوزنى مدرسه دىب آلماشرىق آلاى بولسە. جماعت شولاى يارىمى؟

مؤذن — اول، مدرسه دیگاچ ایندی اول، شول یاڭا مدرسه آچو بولامنى ایندی؟ بىزنىڭ شهرناتق الحمد لله مدرسه لرى بار بيت. ئىلى، اول مدرسه بولغاچ مسجد يىدە كىرەك بولا ايندی. اول وقتده محله آپر وبولا ايندی. او زڭىزگە معالوم بىت جماعت، الحمد لله مسجد لرمز اهالىسىنى صىدرە بىت ئىلى.

حضرت — اىيىو، اىيىو. اول ايندی جماعت، شول بار مدرسه لرمز، مسجد لرمز بىر لە قناعتلەنۇ مصلحت بولور ايندی.

برەو — حضرتلىر! بىت اول مسجد صالح ايندی، دىن آرتىرى و بولا ايندی. اول ثوابلى اش ايندی.

حضرت — هر يىرده توگل ايندی. مسلمان آراسىندە فتنە كە سبب بولسە فائەتلى توگل ايندی.

موسى ميرزا — اول ۋەد، حضرتلىر، ئىلى مدرسه آچامز دېگان سوز توگل. بىر وقتنى بىزگە مدرسه كىرەك بولسە، مدرسه لرى يانوب كېتسە، الله قضاستىن صاقلاسون، شول وقتده مدرسه صالحورغە پراۋا آلوب قالىق دىيمىز. ۋەد!

خلق — اول عقل، اول عقل!

موسى ميرزا — بىز ايندی آنى بىك نىچكە او يىلاقق. اول ميرزا ايندى بىلمى اشلەمى. ئىلى ايندی جمعىت دىب بىز رخست آلا آلامز. تىكىلەمى ۋەد، جماعت، مدرسه آچارغە دىب سوراساق، ۋەد، اول قاھار ميسىونىرلار، بوموسى ميرزا بىزنىڭ باشقە بلا آچماسون دىب قورقالى. ۋەد، آلار بىرمەسلەر.

خلق — آلاي بولسە فالسون، فالسون!

جمال قدا — سىلفلى يولى بىر لە ايمان شرطى او قوتا طورغان مدرسه دىيىڭىز!

صالح — اولسى نرسه‌گه ایندى آنىڭ. مىن آندە او قورغە ڪرسەم، مىن، نى دىب ايمان شرطى او قىم ايندى. مىن آنى بلهيم منى!

جمال قدا — بلسەڭ او قوب كورسەت!

صالح — مىن بوندە امتحانىغە كىلەمەگان.

جمال قدا — مونه آلار بارده شولاى. بارده ايمان شرطى بلەمى.

خلق — ايمان شرطى او قولسون! او قولسون!

برەو — جماعت، ابجدى قالدرلماسون!

خلق — درست، درست! قالدرلماسون!

ھوسى ھيرزا — درست جماعت! ايمانسىز اش بواھى. ابجىددە كىرەك، كىرەك. سىن آنى صالح افندى ياز. (صالح يازا.)

برەو — جماعت! مونه بىت ئىلى، بويىل شول مدرسه‌گە سېيىكتور (اينسېيكتور) كە دىب همان قورقتالر. بىز شوندە ايندى، آنى بركتوب قويىق. سېيىكتور كرمەسون دىب ياز يق!

خلق — ياز يق! ياز يق!

ملالو — ايدىو، ايدىو مصلحت!

صالح — جماعت! بو ئىلى بىر جمعىتىنىڭ او صتافى. آندە بىز جمعىتنى نىندى ياصارغە زلەگاننىڭنە كورسەته مىز. بىز بىت آلاي اينسېيكتور كرمەسون دىب زا كون چغارا آلمىمىز. بىز بىت پادشاه تۈگل.

جمال قدا — يوق، كرمەسون!

خلق — كرمەسون، كرمەسون!

صالح — مىندە ڪرسون دىھىم. لىكن آنى او صتافقه ياز و مصلحت توگل،

برەو — مىنەچەدە شولاى جماعت. اول آلاي بولغاچ ئىللە نىندىرەك بولوب كىتە ايندى. بىز بىت ئىلى، الحمد لله، مونه شول

طوغریده مینیسترگەدە پرأشینىيە بىردىك. شول بىزنىڭ فائىدەگە چغار دېمىز بىت. شولاي بولغاچ بوسوزنى فالدرورغە كىرىك.

مۇذن — مینیستر اوز آلدندە، بونسى اوز آلدندە. يوق بوندەدە بركتوب فويارغە كىرىك!

طاوش — آندەدە ياز، ياز! سېيكتور كرمەسون! (صالح يازا).

جمال قدا — اول، آندە كىچكى درسلر دىگان. اول نى دىگان سوز بولا ايندى؟

صالح — مونه ياش وقتىدە اوقي آلمagan كشىلرگە، كوندوز وقتى بولماينىچە اوقي آلا آلمى طورغان كشىلر اوچون كىچىلدە سبق اوقوتولا ايندى.

برەو — ئە، اول كىچكى سبق بولا ايندى. سورەلر بىكلەو، ايمان شرطنى يادقە آلو، دعالقلۇ اويرەنۇ بولا ايندى.

صالح — اول غنه توگل. يازارغە، او قورغەدە اويرەتلە.

مۇذن — اول، اول چاقده نىچك بولور ايكان ايندى. اول آلاي كىچكى سبق بولمى بولا ايندى. اول ايندى اور وسلر چەراق بولا. اول ايندى ايسكىيدن قالغان عادتنىڭ كىرسى بولا. ئىلى بىت كىچكى سبقدە وردىلر اويرەنۇ، سورەلر يادلاو بولا ايدى. بو باشقە بولا ايندى. بلەيم ايندى بوزنىڭ حىنەدە كتاب نى ئەپتۇر.

برەو — بوندى اشلار صوكى، حضرتلر، پىغمەر مىز زمانىدە بولغانمى ايندى؟

حضرت — آنسى شېھەلى ايندى.

جمال قدا — اول آلاي شېھەلى دە بولسە، آنى قالدروب طورىق!

خلق — فالدرىق، فالدرىق!

صالح — یوق آنی فالدر ورغه یارامى. مونه حاضر او قىسى
كىلە طورغان زور كشىلو بار، اول شولار اوچون ايندى.
برهۇ — ئە، مىن بلدم. بو اور وسلونىڭ تىگى باسقىرىسىنى
(ۋو سكىرىسىنى) اشقوللىرى بولا اىكان! اول كىره كمى!

خلق — یوق، كىره كمى! كىره كمى!

شرىف باى — طوقتاڭز ئىلى جماعت! مىن آنی نىندى اىكانىنى
بلىميم. مونه شوندى او قوتا طورغان يېر بولسە، مىن ياش و قتمەدە
او فورغە او يېرەنگان بولور ايدم.

برهۇ — اشقول بولسە دەمى؟

شرىف باى — اشقول بولسە دە.

خلق — یوق، بىزگە اشقول كىره كمى! كىره كمى!
هوسى ميرزا — بودە جماعت او زمزىچە عقل بىرلە اشلەنگان
ۋەدە! بىز، ۋەدە، آنی تىگى قاهر كافىلرنى آلدارغە دىپ اشلەدك.
ۋەدە، آلار، تىك مونه بولار بىزنىڭ كېكى او قوتورغە تلى اىكان دىسونلىر.
ئە بىز طوتار مزدە او زمزىچە او قوتورمىز. بىز كىچكى سېق ياصارمىز.
اول، ۋەدە، جماعت بىزنىڭ اش.

خلق — درست، درست! ميرزاچە بولسۇن، ميرزاچە!

برهۇ — یوق جماعت، اول كىچكى درىسلەر دىگان سوزنى
كىچكى سېقلەر دىيەرگە كىرهك!

صالح — درس بىرلە سېقنىڭ آيرماسى یوق، اول بارى بىر.

برهۇ — یوق جماعت. بو، بولارنىڭ اول «درس» دىگانلىرنىدە
مىنم شبهەم بار. آلارنىڭ مقصودلىرى كىچكى سېق بولسە، نىك آلار
اوزلارى او كىچكى سېق دىمەگانلىر؟ بونىڭ آرتى خىرلى بولماش!

مئذن — بوندە طاغى، بىت ئىلى اشنىڭ دين ياغى بار.
صالحقە كورسە توب) مونە بولۇپ، ايندى دىنگە التفات اىتمە سەلردى، بىزگە
دىنگە بىك نق يابىشما يىنچە يارامى. الحمد لله، دىنمىز دين اسلام.
شۇنىڭ شىكراڭە سىنى بلوورگە كېرىھك.

طاوش — بىك درست! بىك درست!

مئذن — شولاي بولغاچ كتابىلرده ئەيتە: كىچ بىرلە نماز نىاز
بىرلە مشغۇل بولسۇن دى. دنيا بولغاچ تورلى حال بولا جماعت،
قاي وقت نماز قضاوغە قالا. اول كىچ بىرلە درس اوقولسى ايندى...
نمازلەر قضا قىلوب بولەمى ايندى. اول نمازنى قالدرورغە يارى
ايندى دىگان سوز بولا ايندى... بويىت جماعت، نمازنى يىڭىلگە
صايياو بولا. اول بىت كفر ايندى.

طاوش — درست، درست!

بىر ياش باي — مئذن افندى ئىلى بىك اچكە كىرۇب كىتىدى...

مئذن — (آنى بولب) بىزگە اچكە كىرمە يىنچە يارامى. بىز، ملا
مئذن قايغرىما ساق دىنىنى كىم قايغرى تور ايندى!

ياش باي — دين قايغرى تو بىك ياخشى اش. لىكن هىرنىسى دىن
دىنگە ضرر كىتىرۇب چغارو ياراب بىتەمى. كىچ بىرلە درس اوقدە
دىننىڭ قاي طرفىنە ضرر بولا؟

خلفه — اولسى ايندى، آنىڭ اوقوتۇوندە. سىلفلەر يولى آياق
آستىنە طابتالما سە كىچ اوقدە ضرر بولما س ايندى. بىزنىڭ داملا دە،
تېرك، كتابىنى كىچ قارا اوچان بولا ايدى. كىچ ذهن آچق بولۇچان
دىيە ايدى.

صالح — آلاي بولسە بومادە يارىمە ايندى؟

جمال قدما — يە ئىلى، طاغى بىر اوقو ئىلى.

صالح (اوچى) «شول مقصدىنى طوتور اوچون جمعیت مكتبلر...»
 بوهۇ — مكتب توگل، مدرسه بيت؟
 صالح — آنسى شولاي قالدى بيت؟
 خلق — يوق، يوق! مدرسه، مدرسه!
 صالح — آلاي بولسە مونە بولاي بولا ايندى: (اوچى) «شول
 مقصدى طوتور اوچون جمعیت، ايمان شرطى ھم ابجدا وقولا طورغان
 مدرسه لر آچارغە، كىچكى درسلر ياصارغە، زور و كچكىنە لر اوچون
 هنرلر اويره تورگە يول آچاچق، ھمدە كىره كلى كتابلر باصدر ورغە
 طرشاچق در». .

جمال قدا — بونىدە جماعت بىك زور اش بار ايكان ئىل.
 كتابلر باصدر ورغە دىگان. بو ايندى كتابدن مراد بونىدە بدۋام
 بولاھى ايندى؟

صالح — كتاب بدۋام غنه توگل، كىره كلى كتابنىڭ بارسىدە.
 جمال قدا — يوق، بدۋام ايندى. ئىل بيت شول بدۋامنى
 باصدر ميلو شول ايندى. مونە شونى جماعت بىركتوب قويارغە كىره كى.
 اول آندى باصدر ماو بولماسون.

بوهۇ — (موسى ميرزاگە) سىين ميرزا ايندى، آنى بانكادىدە سوپىلە!
 بىز بدۋامىز نېچك طور يق! بالالىمىز نى او قور؟

ينه بوهۇ — جماعت، بىك زور اش! الله تعالى ياردىم
 بىرسە، بىز شونى شولاي ايتىك ايندى. اول كىره كى كتابلر اورنىنى
 بدۋام غنه دىسەك ياخشى بولۇر. بدۋامدىن كىره كى كتاب يوق بيت!

خلق — شولاي، شولاي!

ملا — جماعت! بيت ئىل بىر مختصر دەكتاب جهادنى باصدر مى
 باشلا دىلر. شونىدە كرىتكى ايندى!

خلق — کوتیک، کوتیک!

صالح — اول ایندی کیره کلی کتاب دیگاچ شونده بارسیده کره.
نیک آنی بدواام دییه رگه کیره ک.

خلق — یوق، یوق! بدواام دییک، بدواام!

بر ملا — جماعت! مونه بیت بو اوروس خلقی ئلی رد نصارا
کتابلرینی با صدر ورغه رخصت بیرمی. مثلا ایندی، اول، آلانڭ
دینلرینی رد قىلا طورغان كتابلر. اول بیت بیک فائەلی ایندی.
آلانى برسى برسى او قوسه هدايت طابماينچە قالورلۇق توگل ایندی.
مونه شونىدە جماعت. کوتیک ایندی. مونه مىنەم او زمىڭ دە شول
ميسىانىرلر بىرلە مناظره حقنەدە يازغان نو سەلرم بار.

خلق — ئە قورقالرمى! بىزنىڭ دىندىن قورقالرمى؟ کوتیک، کوتیک!
موسى ميرزا — مونه جماعت، ۋەد، بىز شولارنىڭ بارسىدە
او يلاغان. اول، ۋەد «بدواام» دىسەك تىگى فاھارلر: «حاضر بو
موسى ميرزا نىشلى» دىب كىرتە صالح ماسون دىمەز.

جمال قدا — بدواام دن باشقە طورا آلمىز ايندی.

موسى ميرزا — مىن، ۋەد، جمال آبزى بلەم. مىن بىك اوڭ
كوب او قوما سامدە، الحمد لله مسلمانغەنى كىرە كىنى بلەم. مىن، ۋەد
آنى ئىللە قايچاندىن قايغراتام. ئىلى، ۋەد، كىچە گنه شونىڭ حىزىدە بانكا زىڭ
باشى بىرلە سو يىلەشىم. ايۋان ۋاسىلىيۇچ، ۋەد، زا كون يوق بىت
دىم. نىك دىب صورى. مىن تىڭىكار زا كون آچوب كورسەتەم.
سىن، دى، موسى صاپىچ بىزنىڭ پرافيسورلردىن كوب بلەسلىڭ، دى.
سىننىڭ سوزنى طوتىر آورن آور ايندی، ميسىانىرلر رغە كوج بولا
ايندی، ئەيدە سىنچە بولسون، بدواام باصلىسون ايندی، دى.
مونه، ۋەد، اول بلوب يورتىكاج نېلىر بولا.

خلق — رحمت میرزا، رحمت!

موسی میرزا — ئلی طاغى، حضرت، میسیانیرلر بىرلە مناظره قىلىشى طوغرىسىنده سوپىلەدى. اول بىت مىنم اچنى كوبدن طرنى. ۋەد، ئلی شول آرادەغىنە، بىز، شول بانكادە سوپىلەشوب كېتىدك. ۋەد، مىن، او زمزىڭ دىننىڭ (دینى "ДИН" دى) آرتقلغىنى سوپىلەگاچ شاق قاتدىلر. بارسىدە موسى صاپىيچ، ۋەد، بىز بۇگون مسلمان بولور ايدك.... دە يارامى غىنە دىلر. (صالح قە) او چەنچى مادەنى او قو !

صالح — (او قى) « جەعىيتنىڭ چلىنى بولۇ او چون يلىنىه او ن صوم تولەو تىيىشدەر. عمرلەك چلىن بولاسى كېلىغان كېلىرگە بىر پولى اوچ يوز صوم تولەرگە تىيىشدەر. بونسىنده، ايندى ھەمە يېرى آچق كورنە. بوندە سوپىلەب طور ورغە اورون يوق ايندى. بو ھەمە جمعىتىدە شولاي بولا ايندى.

بو خلفە — بوندە ايندى، مونە حضرتلىرى، مىن، چلىن دېگان سوزنى آڭلامىم. اول ايندى، ئلی بىزنىڭ دوخاونۇى صابرانيەننىڭ چلىنلىرى بار بىت. اول شولار كېيى میرزا بولا دېگان سوزمى ايندى؟ آلاي بولسە ايندى، جماعت، مىن رضا توگل. امتحانغە بارغان هەركەمگە معلوم بىت، آندەغى میرزالى شاكردىرنىڭ كەوشلىرىنى ياشروب يودەتوب بىترەلر، ھەمە او زىلىرى شرع شريفىكە صىيمى طورغان كېيمىلدە يورپىلر.

برەو — اول، میرزالى شاكردىرنىڭ كەوشىنى ياشرمەسون دېگان سوزنى شوند، كىرسىھك ياراما سەمى جماعت؟

ملا — يوق آنسى مصلحت توگل، مفتى حضرتىن ياخشى توگل! بىت، بىز، ھەمە مزدە آننى قول آستىنەغى كىشى.

مؤذن — أول چلين ديگان سوز، بونده، صابرانيه چلينى ديگان سوز توگل ايندى. بو اور وسجه ايندى. مونه بزنڭ آكرۇنى صودفه آنط ايتدر ورگە بارغاندە «چلين صودا» ديگان كېشىلەر بولا. شولار كېيى بولامى ايندى؟

برهه — أول شول بزنڭ مسلمانلر، ايندى، شول چلين صودا كېيى ئىللە نىندى او قالى كېيملىرى كېيىوب يور ورگە بولور مىكان؟ أول بىت، بزنڭ شريعتىدە، حضرتلردن اوزوب بولسىدە ئەپتىيم كەمش كېيم كېھرگە پارامى.

حضرت — اييو، اييو! آلتون كەمش، يفەك فرسەسى ايرلرگە ممنوع ايندى.

ملا — أول چلين ديگانى، مؤذن، اور وس لغتى بولما سقە كېرەك.

مؤذن — اور وسجه، اور وسجه. مىن بىت اور وسجه بلهم. مىن بىت ۱۸ يىلدۇن بېرىلى آكرۇنى بېغە آنطقە يورىم.

خلفه — أول اور وسلرده استعمال قىلىنسىدە اندلس عربىرندىن كىرگان بولورغە كېرەك. أول اصلدە «چلين» بولورغە كېرەك. لەكىن اور وس خالقىنده «ج» حرفي بولماغانغە، آنى «چلين» دىب ئەيتەلر. حضرت — اييو، اييو! أول اور وسلرنىڭ هە فرسەسى عربىردىن آلغان ايندى.

خلفه — أول ايندى، أول وقته «جلن يچلىن» دن كىلگان بولامى؟ ضرب يضرب باىندىن.

حضرت — يوق أول فعيل وزىنده بىت! اسم صفت بولا ايندى. ضرب يضرب دن توگل ايندى، «حمدى يحمد» دن بولورغە كېرەك.

برهه — آنك ايندى، بو، عربچە معناسى نىچك بولا ايندى حضرتلر؟

حضرت — مونه بوندە، شریف آبزى، لغت کتابى بولسە ياخشى بولور ايدى. بار ميکان؟

ملا — اخترىدە يوق، اوقيانوسىدە بولماسە.

بو ياش يكت — بزده اوقيانوس بار.

حضرت — كىتىر ئىلى.

ياش باى — حضرتلر! اول بىردى عرب سوزى توگل، اول اوروس سوزى. چلىن دىگان سوز، اعضا دىگان سوز. مثلا آلار قولنى چلىن دىلىر. (شول آرادە يكت كتاب كىتىرە. ملائىر قارارغە طوتونالار.) شونك اوچون بو سوزنى اعضا دىگان سوز بىرلە آلماسىدروب بولا، هىمە كتاب قارارغە احتىاجدە قالمى.

بوھو — كتاب قاراونڭ ضررى يوق. بىز هىمە اشمىزنى كتاب بويور وغىنچە يور و تورگە كىرەك. (ملائىر مقر مقر سوپەتلىك كتابلىر آقتارالار).

موسى ميرزا — اييو، اييو! بىز، شول كتاب فرآن اوچون، ۋەد ايندى طوشامز. حضرتلر فاراسونلار. (صالح يانىتە بىياش كىشى كىلە. آنلار يانىتە موسى ميرزا كىلوب) كولكىيمى صالح افندى! ۋەد، مونه مىن، شولار بىرلە اون اىكى يىل طورام. ۋەد، مىن، شولارنى لادلاپ كىلگان كىشى شول. ۋەد، اش بولسۇن، ملتىكە فائىدە بولسۇن دىب طوشامز.

صالح — مىن بولاي طرشودۇن فائىدە بولور دىب بىلەيم. بىز اوقوغان كىشى، آلارنىڭ نادانلىقلەرنىھ قاراب، او زمىزنىڭ اشمىزنى آلارنىڭ نادانلىقلەرنىھ موافق ايتىوب اشلەمە يېنچە، آلارنىڭ اشلىرىنى او زمىزنىڭ بلوومزگە قاراب اشلرگە كىرەك. آلارنى او زمىز باصقان باصقۇچە قدر كونھرورگە طرشورغە كىرەك

موسى ميرزا — مىندە، ۋەد، آنى بىلەم. اول وقتىدە، ۋەد، آلار بىرلە دشمان بولورغە كىرەك. آلار، ۋەد، بىزگە كىرى كوز بىرلە قارى باشلارلار.

صالح — قاراسۇن. آيدۇن قورقغان او رىمانغە بارمىدى.

موسی میرزا — مینم، ۋەد جماعت بار. مینم، ۋەد، آلارنى تربىيە فيلاسى بار. ۋەد، آلارنى شول دن بىرلە بوطا ماساڭ قوزغا توردى حال يوق! او زىنە شولاي گىرىك اپكان، شولاي ايتىسون. نىك مين، او زىمنىڭ مازامنى كېتەر ووب آلارغە فارشى كېلىيم. مين آلارغە شولاي شولاي دىب قول قويوب طورغان كېى كورنىم. ئە اچمن مين گل سىزنىڭ كېك.

ياش كىشى — آنسى شولايىدە بىت، آندىن بىر نرسەدە چقىمى. اول بىت بو اورنىدە طابتاؤغۇنە بولا.

صالح — خدمت ايتەر كە تىلە سەڭ شول آور يو كىنى او سترەرگە گىرىك. شونى، ايدىلدە لەمكە طارتقان بورلا كىرىكى، آنى، آغمە فارشى سو ييرگە گىرىك. آغم آستىنە اول او زىدە بارا.

موسى میرزا — ۋەد، آلار نادان؛ ۋەد، آلار باى؛ ۋەد، قۆت آلار قولنده؛ آقچە آلار قولنده.

صالح — بىزدە علم بار، بىزدە آڭلاو بار.

موسى میرزا — شولاي، شولاي. ۋەد، شونىڭ اوچون آلار بىزگە او زىلىرىنىڭ نادان لىغىندىن پوشىلىدىنا تولەرگە گىرىك. بىزنىڭ علمەن بىرلە فائەرەلەندى يىلىرمى، بىزگە پراسىنت تولەرگە گىرىك.

صالح — بو تىرى صاتو توگل!

موسى میرزا — شولاي اول. ۋەد، حاضر مين شول جمال بايغە فارشى كېلىسم، اول، ۋەد مېڭا مىڭى دشمان بولا. اول، ۋەد، حاضر مينم يولغە كېرتە صالا. مين آڭارغە آنىڭ ياقلى كورنىسەم، مينى، ۋەد، اول او زى كېك كورە. مين او زىمنى نغتوب يىتكاچ، ۋەد، كېلەمدە، يوق نىسمى جمال آبزى! سىنڭىچە توگل دىم. بو ئىلى لا دلاوغىنە! لا دلا ماينچە يارامى. (ملالو سو يىلەشە باشلىيلر. موسى میرزا كېتە).

صالح — بىگرەك بلچراق كشى! (ياش باي باشىنى سلىكى.)

حضرت — بوندە بولمادى! (شول آرادە زور پادنوسلىرى كوتەروب كىتروب چاي اورنى حاضرلىيار، صاماوارچغارالر).

موسى ميرزا — بو مادەنى، جمال آبزى، قبول ايتىكىمى ايندى؟ (خلق دەشمى طورا). بو كىرەك ايندى. بو تىكيلەرنىڭ بورنىنه صوغار اوچۇن ياصالغان ايندى

خلق . قبول ايتىك! قبول ايتىك! (خلق طوروب يورى باشلى. صالح بولە ياش باي بىرگە طورالر. موسى ميرزا، جمال قدا يانىنە كىيلە. آنڭ يانىنە طاغى بر نىچە كشى جىييلا. صالح بولە ياش باي كولوب طورالر).

موسى ميرزا — موئە ئىلى تىكيلە بولە سوپىلەشىم. آلارنىڭ كۈڭلە فارالغان، ۋەد، جمال آبزى! ايمان نورى قاچقان. ۋەد، آلار بىزگە مېشايىت ايتەلر. ئىلى شولارنى او گوتلەدم. دن، ۋەد، باردىم. سىنىڭ دىڭىز كىرە كمىدى. ۋەد، اول، آندى سوزدن الله صافلاسون!

جمال قدا — آلار كافر ايندى، كافر!

خلق -- كافر، كافر!

موسى ميرزا — ۋەد، شولار وق مىڭا دشمان بولوب يورى. بىر ياقىن تىكىنە مىسيونىرلىرى، بىر ياقىن بولارى. موسى ميرزاڭ چىراسون غنە!

خلق — رحمت ايندى، رحمت! (شول آرادە بىر كشى كىلوب كرە).

كشى — حضرتلر! جنازەنى آلوب كىلدىلە.

ملالر — (طوروب) جنازە اوقوب يېھرىيڭ ايندى آلاي بولىسىه..

ملا — طهارتى بولماغانڭىز تىمم گنه قىلاشكىز! پالاسقە، كىيمىگە تىمم درست دېگانلىر. (بىر نىچە كشى قوللىرىنى صوغوب صوغوب تىمم قىلالر).

خلفه — جماعت! تىمم قىلوب بترو چىلەرنى كوتىك ايندى! (بىش آلتى كشىيڭ پالاساردىن طوزان چغاروب تىمم قىلولۇرىنى طوقتاب كوتە باشلىيار).

پورى توشىھ.

ایکنچی پرده.

شولوق اوی . شولوق بولمه. اوستهله اوستنه صاماوار و باشقە ئەپېرلەر بىرنچى پرده آخرندە حاضرلەنگان گوئى طورالر.

بىكە — (كىشىلۇر چغۇب كىتىكاچدە اسىيىناغانە قارشى ايشكىنى صىزقىنە آچوب قاراب) بىر گىمە قالماغان اىكان. (اسىيىناغانە چغا. اوستهله يانىنە كىلوب ئەپېرلەنلىنى، آشاماق اچملەكلەرنى اورنىنەن قوزغاتا باشلاپ) اسما ! اسما ! كىلۇن ! كىلۇن ! (قىچقا.) برايشكىدىن آليابىمە يابقان آصراو، اىكىنچى ايشكىدىن كىلۇن كىلوب كوه.) تىزرهك بولكىز، تىزرهك ! حاضر كرەلر. اول ايرلەرنى چاي اورنى حاضرلى بىلەمنى ! اىڭى قدرلى ئەپېرلەرمى ملالر آلدىنە قويغانلىرى بىت ! (تىكىلەر اوستهله يانىنە كىلوب طورالر.) بىر كوندە شول ملالر افلىيسون ۋارىنېلەرمى بارسون آشاب بىتروب كىتىدىلر. (كىلۇنگە) ذرسە قاراب طورا سىڭىز ! كوچر ئەپېرلەرنى ! ئىللە بونى قزان دىب بلدىمى ؟ (اوzi تەرەزە يانىنە كىلوب، تەرەزەدىن قاراب) ۋارىنې صاوتلىرىنى قدالرغە ياقن يېرىگە قويڭىز. ملالر آلدىنە شىكىر صاوتى بىرلە لىيمەن قويڭىز. فاق تىشلىرنى واحد قدا اورنىنە قويوب، فاق تىش اورنىنە چورەكلەر قويڭىز ! (آصراو بولە كىلۇن رەتلىيلەر.)

كىلۇن — بوندە شول، ئەنكايى، چورەك بىتونلى يوق.

بىكە — (تەرەزەنىڭ پارىنى سورتوب سورتوب) آلوب كىلڭىز !

آصراو — بو كونگى چورەك يوق شول.

بىكە — كىچەگى بولسە ياراماغانمىنى ؟ اول ئىللە نىيندى عمرىندە طاماغى طويماغان خلفەلرنى بو كونگە طويىدرورسگەمىنى ! (آصراو

چغوب کیته. کیلوون همان ئەبپولونى ماتاشدرا). مسکین نى قدر بالا چاغاسىنى يېتىم فالدردى.

کیلوون — (ايكنچى تەرەزەگە باروب) فارا بىك قىزق اىكان! ئەنكاى، مىن، جنازه نمازىنى كورغانىم يوق ايدى.

بىكە — بىك ياقن كىلمە! حاضر سلام بىرەلر. يوزڭنى كورە باشلارلىر.

کیلوون — يوق ئەنكاى، بوندە تەرەزە پارلى.

بىكە — ئەنە سېنىڭ طورىڭدە، اول بىت صالح باى اوغلى. شولار بىت، بىزگە فزارىنى بىرورگە تلەگانلىر ايدى. او زڭنى كورمەسون. كیلوونلىرى طاي كېلى تەرەزەگە آطلانوب اپرلر فاراب طورا دىب سوپىلەپ يورى باشلار.

کیلوون — (بوآز چىيگىنوب) ئەنكاى! ئەنە اول، او چىنچى صىدەغى، فربىدەغى قارت كم؟

بىكە — اول جمال قدا.

کیلوون — شولمنى؟ گل فچقىرشوب طوردى.

بىكە — سين، آلارنىڭ سوزلىرىنى طڭلاپ طوردىڭىنى؟... باشقە اشڭ يوق شول. باشقە كیلوونلىر كېلى قولىڭنى صىغانوب آش اويندە يورسەڭ طڭلارغە بوشاماس ايدىڭ.

کیلوون — يوق ئەنكاى، مىن چاي بىرگاندە گنه ايشتىم.

بىكە — ايرلۇ سوزىنى طڭلاو كیلوونلىر اشى نوگل!

کیلوون — ئەنە سلام بىرەلر. ئەنكاى، اول ياش بېكت كم، ئەنە سېنىڭ طورىدە؟

بىكە — سېڭىغا نرسەگە! فزقدىڭىنى؟

کیلوون — (قزاروب) نىڭىلەرى گنه صورىم.

بیکه — کرهلر! (شول آراده آصراؤ زور تاریلکه بوله چوره کار کیسروپ قویا. بیکه طاغى اوسته لیانینه کیاوب کیاونینه قاراب) سینی آنالرڭ نېگە اویرەتدىلر؟ طاغى شول ملالر آلدینه بالمنى فويغانلر! بولەك بالمنى شول بىرەنلرگە آشاتورغەغىه دىب صافلاغان ايدم ايندى! (اور نىنى آلشدرا. آصراؤغە) نرسە قاراب طوراسىڭ؟ شريف آبزىڭغە تىگى طاي ايتىنى كىتىر. (آصراؤ چغۇب كىتىتە. بىر صاووت ۋارىننە آلوب كىيلونگە) مونە شونى تىگى پوچماقغە قوى. آندە باي بالالرى او طرا، او زىڭنى او ڭماغان اىكەن دىب عىب ايتوب كىتىھەرلىر. (بر ۋارىننە صاووتىنى قاراب) قاراسانا نرسە فويغانلر! مىن بىت، سىزگە قورا جىلەك ۋارىننەسى دىدەم. سز نرسە فويغانىسىز! كىيلون — ئەنكاي! آندە قورا جىلەك ۋارىننەسى مىن طابا آلمادەم.

بىکه — طابا آلماغانىسىڭ! طابا آلماغانىسىڭ! بو شول آناڭ او يى توگل. بوندە كوزىڭنى آچوب يورورگە كىرەك. سز، مىننى شولاى ايتوب او ياتقە قالدرماقچى بولا سزمنى؟ مە بار، آل بونى. (كىاون چغۇب كىتىتە). بىر نرسە بلەيلر. آلارغە بىر نىدە توگل. مىننم بىت بىرەسى قزم بار، او يەندىرىھى او غلەم بار. آلارنىڭ اىكى ياتوب بىر توشلار يىنه كرمى! (آصراؤ بىك زور آغاچ طاباق بولە بىك كوب او بولگان طاي ايتى آلوب كىروب اوستەلگە قویا. ايشكىن آياق طاوشلىرى ايشتلە باشلى. بىكه آصراؤغە قاراب) **صاماوارڭ نېنىدى!** اىچماسام سورت آزرقا! (اوزى كىتوب ايشكىن قاراب طورا). (آصراؤ قز صاماوار سورتە. ايشكىن باياغى خلق دېرىدەشوب كرە. آصراؤ قز چغۇب كىتىتە).

ملا — (سوپلى سوپلى كرە) الله تعالى منكر نكير جوابىنى يڭىللىرىنىڭ

خواجە اوغلى — يەڭىز او طرشا باشلاڭز! (شول آرادە ايشكىن ۋارىننە صاووتى كوتەرۇپ كىاون كىاوب چفادە خلقنى كورۇپ بىك تىز بورولوب كرە. بىتون خلق ايشكىگە تابا قاراب طورا. خواجە اوغلى ايشكىن يائىنە باروب بىك قاتى ايتىرۇپ ايشكىن يابا، بىر نىچە كشى جىيلوب سوپلى شەلەر).

برسی — سین کوردگەی؟

يىنه برسی — كوردم.

برهه — ماتور بىت؟

يىنه برهه — كوكرهكىدە شەب اىكان! قزان قزلىرى شولاى بولوچان ايندى!

برهه — يوق شول! بىك نچكە، چرا كېيى، طوتار يير يىدە يوق!
بىزڭىز قزلر اىچماسام قوچاققە صىماسلىق بولالا!

يىنه برهه -- اوست باش شەب بىت؟

برهه — قزانلار آلار كېيىنە بلە ايندى! (آنلار يانىنە خواجە اوغلى كىياوب خوشڭىز، خوشڭىز. چاي يانىنە كېيى باشلىيار).

خىلفە — (او ز او زىنە گەنە) احمق! باجمال اىكان! كوكىلگە وسوسە توشوردى.

(بارده چاي يانىنە او طرشالو. شول آرادە طاغى كىلوون كرگان يىشك صرققۇنە آچلا باشلى. خواجە اوغلى باروب بىك نق شاب ايتىدروب يابا).

بو ياشكىنە كىشى — (ايكنچىسىنە) برسىنى برسى كونلى!

ايكنچىمىسى — قزان قزلىرى بىت آلار، او تكۈن بولالا!
كۈنلەرسىڭ شول.

(او خواجهسى ايكنچى يىشكىنى باروب شاب ايتىدروب يابا. خواجە اوغلى چاي ياصارغە طوتونا. ملاللار آشارغە طوتونالار. شريف باي قولىنە پچاق كوتەروب ايت آشارغە طوتونا. بتون زال آوز چاپلداوى بىلە طولا).

شريف باي — مونە حضرتلىر، ايندى شول ئىلگەر يىگى علمالىر،
شول اوقو يولىنده خدمت ايدى كانلىرىدىرى بىت؟ بىزده مونە شولاى ايتىدروب
او فورغە يول آچوومز بىلە سلفلەرگە او خشى طورغانمىز بىت؟
حضرت — اىيو، اىيو، ابن حاجب او ن دورت ياشىندە درس
او فودى دىگانلىر.

شريف باي — آلاي بولىسە، بىز شول، ايندى سلفلەر يولىندىن
چقماغان بولامز. جمال قدا، ايشتەمىسىڭ؟

جمال قدا — ایشتهم، ایشتهم! مونه شول شولای بولسەدە
کبیر حضرتلر، ولی حضرتلر مونه، بوندی او بشستؤالر آچمیلر
ایدی شول. يارى خېرلى بولسون ایندی. حضرتلر گناھسینى
اوستلرینه آلسەلر... بىزنىڭ عوامنىڭ اشى توگل ایندی.

خواجه — آشى آشى سوپىلەڭز!

حضرتلر — آشىمەز، آشىمەز!

برەو — حضرتلر! مونه مېنم بىر سوز صورىسم بار ایدى.

حضرت — يە، خوش!

بوھو — مونه ایندی، حضرت، ئىلى كتابىلدە حضرت موسى نىڭ
طاياقى بار دىيار.

حضرت — اييو، اييو! تلهسە آژ دها بولغان، تلهسە جلان بولغان،
تلەسە يافراق ياروب حرمە بىرگان.

تىگى كشى — مونه، شول آغاچ نىندى آغاچ بواغان ایندی؟
مېن، ئىلى، شۇنىڭ حقىنە خلفە بىرلە سوپىلەشىم. اول مىڭا جواب بىرە
آلمادى. اول ایندی اصول جدید خلفەسى، بلکە بلەيدە طورغاندر.
شول، اول طاياق، حضرت، بىت آرتىش آغاچىرى ايندی؟ آرتىشىن
بىت ئىلى جن قاچا دىيلر.

ملا — يوق، اول او جماح آغاچى. آنى جبرائىل فرشتە آدم
آتامزغە بىرگان بولغان. آزىز حضرت موسى غە قالغان.

تىگى كشى — آلاي ايكان. بو صوك ايندی، حضرت،
آرتىش آغاچىنى هر تورلى جن، شىطان قاچا دىگانەي ايندی؟
خلفە — اييو، اييو، آنڭ خوش ايسىنە شىطان چىدى آلماس
دىگان. آنڭ ايسىنە شىطاننىڭ يەورقاسى چىرى دىگان!

صالح — صوڭ، اول، آلاي بولغاچ مونه بو تون ياغى طرفلىنده، آرخانگيل، ۋالوگوداڭو بىرنالرىنده آرطش، آغاچى بىك كوب بىرلرده شىطان بىردى بولماسقە كېرەك ايندى. (خلقنىڭ بىر تورلىسى كولە).

ملا — (آچولا نوب) آحمقلۇ! اول كولكى منى؟ كتاب سوزىندىن كولەلرمنى؟

جمال قدا — آلار، مونه شولاي شول. كتابنى اشكە آلمىلر! مونه شول بىزدە شولارنى كوروب، بارا طورا شوندىلەر بىرلە دنيا طولوب كىتوب آخر زمان بولماسون دىمىز. (تىكىلەرگە قاراب) اىچماسام توبە قىلڭىز! (تىكىلەر طاغى كولەلە). مونه حضرت، بولاي شارقلداب كولو بىت كتابىدە يارامى طورغاندر؟

حضرت — يوق، يوق! اول ايندى اوروس اشى. هر كولو وىندىن. كتاب، يىتمەش مڭ شىطان ياراتلۇر دىگان. (خلق چاي اچە). بىرەو — صوڭ بىر، حضرت، شىطان نىچەك يارالا ايندى؟ آلانىڭدە ايرى خاتونى بولامى؟

حضرت — اول آندە اىكى روایت بار، بىرسى شىطان يمۇرقا صالا دىگانلار؛ يلان كېيىشى شول يمۇرقاسىينى يوتادە شوندىن شىطان بالالرى طوا دىگانلار. بىر روايتىدە ايندى شىطاننىڭ بىر آياڭى اىر، بىر آياڭى خاتون؛ شوندىن هر كوننى يىتمەش مڭ شىطان طوا دىگانلار. ملا — آندىن صوڭ هر بدعت اشدىن يىتمەش مڭ شىطان يارالا دىگانلار.

جمال قدا — مونه حضرت، بىزنىڭ ايندى بىر او بىشىستۇ امىزدىن شىطان يارالماس مىكان؟

خلفه — اولسى ايندى، الله اشى. الله خىرلىكە بورسون! بىرەو — صوڭ حضرتلەر، بىر ايندى، شىطانلىرنىڭ طويى بولامى؟

حضرت — بولا، بولا! ڪتاب ئەيتکان، آلارنىڭ طوینىدە يىتمىش مىڭ اير، يىتمىش مىڭ خاتون زنا قىلا دېگان. يىتمىش مىڭ مىچكە ايسىرتىكچ اچلور دېگان. آلارنىڭ طوینىه اوچراغان ڪشى هلاك بولور دېگان

تىكى كشى — مونه بىت ئىلى، حضرت، بىزنىڭ شىطان طوي دېگانمىز بار. اول، شول شىطاننىڭ نكاح مجلسى بولامى ايندى؟ حضرت — اىيو، اىيو! شول، اول شىطانلىرىنىڭ بىيىووى بولا ايندى. لەن شىطان نكاھى دېورگە يارامى، آلارنىڭ نكاھى يوق. نكاح الحمد لله أهل اسلامدەغىنە.

بىرەو — حضرتلر، مونه بىت ئىلى، پىغمبر مىز مىكەدن مەدینە گە ڪىتكاىندە عار تىشكىينە كرگان. شوندە، آننىڭ اوستىينە اورمە كوج او ياسادى دېگانلىر. شول اورمە كوج آتا اورمە كوج بولغانمى آنامى؟ خلفە — آنا اورمە كوج، آنا اورمە كوج! (كىلوان ايشكى طاغى آزغۇنە آچلا).

حضرت — مىنەمچە آتا بولورغە كىرەك. ئىلى بىت، شريعت ايرلىرنى خاتونلاردىن آرتق كورە. الله تعالى ايندى پىغمبر مىزنى قوتقار ورغە البتە آتا اورمە كوچنى يىھەرگان بولورغە تىيىش.

ملا — اول مسئۇل ئىلى تمام آپ آچق معلوم توگل. علمانىڭ بوندە اختلافى بار!

جمال قدا — مونه حضرتلر، بو بىت بىك زور اش ايندى. عوام آڭلارلىق ايتىرۇب ايندى، شول اورمە كوجنىڭ آنامى آنامى ايدكىيىنى بىيان قىلوب جمەعەلرددە وعظ سوپەسەڭز ياخشى بولور ايدى.

مۇذن — آنى ايندى ڪتاب ايتىرۇب، رسالە ايتىرۇب باصدر ورغە ياخشى بولور ايدى. بو كىرەك ايندى.

حضرت — اىيو، اىيو! مصلحت، مصلحت!

برهه — صوڭ آندە بىت ئىلى كۈگارچىندا بولغان. اول كۈگارچىن حاضر سلامتى؟ ئىللە ئولسگانمى ايندى؟ (ايشك طاغى آچلا توشە. خلق ايشكىگە تابا قارى باشلى خواجە اوغلى باروب، طاغى يىك نق ايتدروب ايشكىنى يابا).

خلفه — (كۈلپ) ئەم، ئەم، شول قدر زور اور ونجه مستحق بولغان كۈگارچىن ئولەمى صوڭ ايندى اول!

حضرت — يوق، آنى پىغە بىر مىزگە عشقىندىن وفات بولدى دىگانلار.

برهه — حضرت، اول اورمە كۈچ بىرلە اول كۈگارچىن او جماحقە كىرولرمى ايكان ايندى؟

ملا — كىروللار، كىروللار. كتاب حضرت صالحنىڭ توھسى حضرت علىنىڭ دىلدلى، عارتىشىكىنده گى اورمە كۈچ هم كۈگارچىن كىروللار دىگان.

بوهه — آلارغەدە خور قىلارى بولۇر مىكان؟

حضرت — كتاب بولۇر دىگان. (ھەسى چاي اچەلر، ياشلر كولوب او طرارلار).

صالح — قالغان مادەلرنى او قىيمى؟

موسى ميرزا — حضرتلر چاي اچە سوپىلەرلار. او قو!

صالح — (كاغدىنى آلوب، خلقى قاراپ اوقي) «جمعيتىنىڭ اشلىرىنى قارار اوچون كىشىدىن مرکب بىر پراۋلىنىيە صايلاناچقىدر، هەمدە آنىڭ راصخودلار يىنى تىكىشىرور اوچون اوچ كىشىدىن مرکب رىۋىز يېونىنى كامىسييە صايلاناچقىدر».

خلق — بو يارى، بو يارى!

صالح — (طاغى اوقي) «پراۋلىنىيەغە ھەمدە رىۋىز يېونىنى كامىسييە گە صايلاولر و باشقە جمعيتنىڭ اشلىرى، جمعيتنىڭ عموم مجلسىدە قارالاچاقىلدەر. ھەمدە كوب طاوش آلغان كىشىلىر صايلانغان حساب فيلنوب، آز طاوش آلغانلىرى صايلانماغان حساب قىماناچق ھەمدە

کوب طاوش آلغان اشلر جمعیت طرفندن قبول اینتلگان حساب
قىلناچقلدر.

جمال قدا — اولنى دىگان سوز؟ مونه حضرتنى صايلا ماچى
بولورمز. اول آز طاوش آلسە اول صايلانماسىنى؟ اول مسلمانلىقمنى؟

صالح — اىيو، حضرت آز طاوش آلسە صايلانماغان بولا شول!

جمال قدا — اول، حضرتلر صايلانماغانچ، اول نىندى مسلمان
جمعىتى بولادى ايندى!

صالح — اول، حضرتلر صايلانماغان مسلمان جمعىتى بولا.

خلق — آندى جمعىت كىره كمى، كىره كمى! بىز حضرتلردن قالميمىز!

صالح — جمعىتلرده باشقەچە بولمى. آلاي بولغاچ نىچك ايندروب
صايلا رغه كىره كى؟

جمال قدا — (صالحقە) مونه سين کوب طاوش آلسالڭ، سين
صايلانغان بولامسالڭ؟

صالح — اىيو، مين کوب طاوش آلسام مين، سين کوب
طاوش آلسالڭ سين.

بوھو — آلاي بولغاچ، سين اوز دوست ايشكىنى جيارسگىن
اورزىنى صايلاتورسال.

صالح — شولاي شول. سيندە اوز دوست ايشكىنى جىدە،
سين اوزىنى صايلات.

تىڭى كشى — مىندىن بولمى. مىنم اوز اشىم بار.

جمال قدا — مىنم بىرلە سينىڭ حقدە شولايىدە بولسون. بو
حضرتلر حقنده نىچك آلاي اىتهوگە يارى؟ اول بىت حضرتلرنى
مسقل ايتىو بولا! اهل علمانى آياق آستىنە طابتىاو بولا! بو بىت،
العياذ بالله، كفر بولا!

حضرت — اییو، اییو!

جمال قدا — بتون مسلمانىڭ علماسى مسلمان جمعىتىنە صايلاناسون ايمىشىدە، ئىلله نىيندى طار بالاقلەر صايلانسون ايمىش!
صالح — حضرتلىرىنەن دىگان كىشى يوق، صايلانسون.
اگر خلق آلارنى ياراتا اىكەن، آلارغا شار صالورلىرى، آلارنى صايلارلىرى. ياراتىنى اىكەن صايلا ما سلىرى.

جمال قدا — صولۇڭ سىين حضرتلىرىنە شار صالور سىڭىمى؟
صالح — مىنەمى، مىن، يوق!

جمال قدا — مونە ئەيتۈندە بىردى! مونە اول وقتىدە شول شونىڭ كېيىلىرى ئىلله نى چىكلى جىيلورلىرىدە، حضرتلىرنى تو شروب فالدرورلىرى.

صالح — حضرتلىرىدە او زلۇرى كېيىلىرىنە جىسىز نىلدە، بىزنى تو شروب فالدرسونلىرى.

ملا — يوق ايندى بىر مادە اهل نفاذىڭ طارالى وينە سېب بولۇر.
موسى ميرزا — مىنەمچە، جماعت، بىر بىك كىرەك مادە. ۋەد، بىز، حضرتلىرىن باشقە طورا آلماغاننى بىلەمز. بىز، آلارنى او زمىز صايلىمەز.
حضرت — يارى ميرزا افندى سز شولاي. زمانە حاضر او زگەردى، تورلى كىشى بار. بىزنىڭ دوستىن بىتەر دشمان كوب.
جمال قدا — طاغى جماعت ئىلى مونە نى بار اىكەن. اول ايندى كوب طاووش بىر لە قبول ايتلىور دىگان. مونە شوندى كىشىلىرى جىيلورلىرىدە، آزىزە اهل علمادە بولما غاچ كوب طاووش بىر لە خاتون قز قاچما سقە ياصارلىرى. بىز شوڭارغا رضا بولىقىمى ايندى؟ (بتون كىشى كىلونىڭ ايشكىنە بورولوب فارى).

بر باى — بوندە بىر ذرسەدە يوق ايندى. جمعىتنىڭ معناسى شول ايندى. خلق بىر كىشىنى ياراتىسى آنى صايلى، ياراتىمىسى يوق.

جمال قدا — اول چن مسلمان بولسەدەمی؟

بای — چن مسلمان بولسەدە. شوناڭ اوچۇن صايلاناسى كېلگان كىشى خلقغە يارارغە طوشورغە كىرەك.

برەو — جماعت! ئىلى بوندە طاغى قورقۇچىلى يېرى بار. بىزنىڭ جمعىتىكە يىسيانىرلر يازلورلار، اوزلرى تىلە گانچە كوب طاووش بىرلە اش يوروتە باشلارلر. مونە طوتارلار دە مكتىبلرگە اور وسچە او قوتورغە ياصارلر. بىز شوناڭ بىرلە اوزمىزگە بلاڭنە آلمىق!

جمال قدا — طاغى طوتارلار دە كوب طاووش بىرلە بىزنىڭ مكتىبلرمىزگە تەرى قويارغە ياصارلر!

برەو — طاغى مونە، آلارنىڭ پاصلارنى دە چوچقە ايتنى بىرلە آوز آچو بار ايىدى. آلار بىزنىڭ مكتىبلرگە چوچقە ايتنى كرتورلار دە، كوب طاووش بىرلە بالالرنى شونى آشارغە ياصارلر. آندن ئىلگەرى او بونچق ايتوبكىنە، آندن آرى چىلابدە چىركاولرىنە آلوب كىتە باشلارلر. بىز شوڭارغە رضا بوايىقەمى ايىدى؟

خلق — يوق، يوق! بو كىرو كەمى!

تىكى كىشى — روزه وقتىنده كوب طاووش بىرلە بالالرنى روزه طوتىرما سقە ياصارلر!

مئۇن — قورقۇچ حالمىر ايىدى!

ياش باى — بوندە جماعت، سىزنى، ئىللە نىيلر سوپىلەب قورقۇتىلىر. ايمش آلار كوب كىشى بىزنىڭ جمعىتىكە يازلوب اوزلرىنچە اش يورتمە كچى بولالرى ايمش! الگەرى آلار يازلىمەيلر ئىلى، يازلىسىلر بىك يارار ايىدى. آلارنىڭ اوز اشلىرى باشلارنى دە آشقاڭ. آندن يازلاالر ايكان، آلار اون يازلىسى بىز يىكرمى يازلورمۇز، آلار يىكرمى يازلىسى بىز فرق يازلورمۇز. شولاي ايتوب آلارنى جىڭارمۇز. طاغى

آلار يازلاده ايكانايىدى، اولوقتىدە، آلار بىزنىڭ بالالرىنىڭ روزه سىنى آچدرو، بىزنىڭ بالالرغە چوچقە ايتنى آشاتۇ كېلى فور قولر بىك اورنسىز قورقاوار. آلار بىت مىسيانىير بولسىدە، آلار شىيطان توگل. آلارغە سىنىڭ روزه طوتماوڭدىن، بىش وقت نماز او قومماوڭدىن فائىدە يوق. (خلق طاواوشلانا).

ملا — بار ايىدى، بىر مسالمانانىڭ كوشلى قارالوغە آلار شادلانا ايىدى.

جمال قدا — شادلانا، شادلانا! مونە او زمزدە طورغاڭ يۈرۈگىنە ئىلى، كىم بولسۇن، شول، ئىلى مونە قزاندە مسلمان قىلىرى گىيەنازلىرىدە او قىيلر دىب شادلانوب سوپىلى.

خلق — يوق، كىرە كەمى! كىرە كەمى!

موسى مىرزا — يوق، بو مادەنى، جماعت، بىز طاشلارغە كىرەك. تىكى فاھارلار، بو موسى مىرزاڭە آياق چالىق دىب كىلوب يازلوب، چىندە بىزنى خور ايتىمەسونلر!

خلق — شولاي، شولاي!

برەو — بونىڭ اورنىينە «پراولىينىه اهل اسلامنىڭ مصلحت كورگان اشىيىنى اشلەر، اهل اسلامنىڭ مصلحت كورگان كىشىسى صايلانور، اهل علماغە يول بىرلور» دىيەرگە كىرەك.

خلق — شولاي، شولاي! (ياش باي سوپىلەرگە تلى).

صالح — (ياش بايغە) تىمە، او زلرى تىلە گانچە قىلىنسونلر. (ياش باي او طورا).

جمال قدا — شولاي كىرەك، شولاي! (صالعغە) سىن شونى ياز!

صالح — جماعت سوڭىشلىق شوڭارغە رضامى؟

خلق — رضا، رضا!

موسی میرزا — سین، صالح افندی، آنی طاغی او قوب
فارا ئئلی!

صالح — (اوچى) «جمعيتنىڭ پراۋلىيىھىينه اهل اسلامنىڭ مصلحت
كۈرگان كىشىسى صايلانور. اهل علماغە يول بىرلور. پراۋلىيىھى
اهل اسلامنىڭ مصلحت كۈرگان اشلىرىنى اشلەر.»

ملا — اهل علمانىڭ تۈرلىيى بار بىت. اۆل بىت، پىغمۇرمۇز
زمانەسىنده منافقىلر بولغان. مونه شوندە اهل علمادىن ئەلک «سنت
يولىنده عمل قىلا طورغان» دېگان سوزنى آرتىر ورغە كىرەك.

جمال قد! — شولای! شولای! حضرتلر آورغە آماسون،
ملا موئۇن آراسىنده تۈرلىيى بار.

صالح — آلاى بولسە مونه بولای ايندى: (اوچى) «جمعيتنىڭ
پراۋلىيىھىينه اهل اسلامنىڭ مصلحت كۈرگان كىشىسى صايلانور.
سنت يولىنده عمل قىلا طورغان اهل علماغە يول بىرلور.»

طاوش — ياخشى، ياخشى!

موسی میرزا — شۇنىڭ بىرلەن بىتىيمى ايندى صالح افندى؟

صالح — بىتى!

موسی میرزا — آلاى بولسە ايندى، حضرتلر، طاغى بىر
فاتحە بىرگىز ايندى!

حضرت — يەڭىز! (قول كوتەرەلە.) اللە فعالى ھر مۇمن مسلمانغا
يدى اوجماح ايشكىينى آچق قىلسون! (خلق: آمين.) ھەمە مىزگە اوجماح
نعمتلرىنى نصىب قىلسون! ھەمە مۇمن مسلمانغا خورعىنلى بىرلە
فوچوشورغە نصىب قىلسون! (خلق بىك قىچقىشوب: آمين! بىتلويىنى صىپىلەر. كىلۇنىڭ
ايشكى طاغى صىرقەنە آچلا.)

موسی میرزا — صالح افندى! سین، آنی ايندى آقغە ياز.

(خلقه) مونه ایندی صالح افندی یاز سوند، جماعت، قوللر قویار مز ایندی.
خلق — ایيو، ایيو! (طاغی چینایاقد طاو شلوی. چای طاغی قوتله نه، صالح
 چیتکه او طروب یازا.)

موسى میرزا — مونه ایندی، جماعت، الله گه شکر جمعیتمزده بولدی. ایندی مونه شوندہ، تگی قاھارلرگه سر بلگرتمه سکه کیره ک. ئلی برسی میکائیته: «سین، موسى صایپیچ، او زک مسلمانلر اوچون طرشاسىڭ؛ آلارسینى اشکەدە صاناميلر، آلار سینى گارادسکوی دوماغە گلاصنى ايتدر و بىدە صايلا ماديلر، دى. آلارسینى گل چىتكە قاغالر، سین بىزنىڭ ياقغە چق، بىزسینى گوگە كوتھرو رورمۇز» دى. مين دىدم: «نېسمى بىزنىڭ مسلماننى خور لار غە! صايلا ماسەلر مىنم او زىمە سبب بولغاندر، دىدم... مونه سین بو صايلا ونى قاراب طور...» دىدم... شوندن او زىدە ياشىن صوقغان شىيطان كېك كېتىدېدە طاغى بر قاھارىنە باروب شىپر شىپر سوپىلەرگە طوتوندى... اول، مىنى دوماغە صايلا تماس اوچون يول ازلى ايكان! مونه، ۋە، ئىلى نىشلەرگە طرشالى!

برهه — ایيو، ایيو، جماعت! تگی وقتى موسى میرزانى صايلا ماينچە خطا ايتدىك. بو يولى صايلىيمز الله تله سە.

خلق — صايلا رغە كيره ک، صايلا رغە!

موسى میرزا — ۋە، مين شوندە تگی قاھار مىسيونيرلرنىڭ مىنم صايلا نماوييە شادلانو وينە، ۋە، خور لاندەم. ۋە، گوبىرناتور دە مىسيونيرلىرى جىيلوب بەيرەم ايتدىلر. مين اچمنى «يارى» دىدم. مين دىدم، كىلەسى دوماغە، سىزنىڭ آشڭىزغە طاراقان بواور من دىدم.

خلق — خطا بولدى، خطا بولدى!

موسى میرزا — مونه شول، جماعت، شوندی اشده او يلا شورغە

كىرەك. مونه ۋەد، ايندى حاضر بىزنىڭ جەمعىت بولدى. بتون مسلماننىڭ جەمعىتى بولدى. اول، ۋەد، تىكىيلرنىڭ بورزىنە صوندى ايندى. ۋەد، آلار حاضر بلگاچدە بتون تىشى طرناغى بىرلە، بوزنىڭ پىرىسىداتىلى موسى ميرزا بولماسون ايدى، دىورلىر. مونه، ۋەد، ئىلى قايا اشلىر بار! بىرەو — شول كافىلرگە اوچ ايتوب موسى ميرزانى صايىلىق!

خلق — صايىلىق، صايىلىق!

حضرت — اىيو، اىيو! ميرزانى صايىلىق، ميرزانى!

موسى ميرزا — مىن جماعت، مىنى صايىلاڭىز دىميم. ئىلى تىك تىك فاھارلىنىڭ مىنى دن دشمانى كورولرى يېنىڭىز ئەيتەم.

صالح — (قولىنە بىر طاباق كاغدىتەر كۈتۈپ كىلۇپ) يازوب بىردىم.

موسى ميرزا — آلاي بولسە، حضرتلىر، بوطاغى بىر اوقوسون.

خلق — اوقوسون!

صالح — (اوقي) « جەمعىت نىڭ مقصىرى حق مسلماننىڭ، حق مسلماندىن مراد: اهل علمانى اعتبار غە آلوچى، سلف الصالحين يولى بىرلە يورۇچى، آنا آنا فاتحه سىينى آلوچى، بايلىرنىڭ رختىدىن باشقە اش باشلاما وچى محتاج طرفلىرىنە ياردىم ايتىمكدر. »

خلق — بىك ياخشى، بىك ياخشى!

جمال قدا — بوزنىڭ اعوذ، بسم الله سى يوقمنى؟ (موسى ميرزا گە)
بو، ميرزا، بسم الله سىز بولامنى؟

خلق — قوى، قوى! اعوذ، بسم الله قوى! قوى!

بۇملا — اىيو، بسم الله سىز باشلانغان اش تمام بولمىدر، دى.

صالح — (اعوذ، بسم الله يازا. ياشىدان اوقي باشلى) اىكىنچى مادە.

«شول مقصىنى طوتور اوچون جەمعىت، بدوامهم ابجد اوقدىلا طورغان مدرسه لر آچارغە، كىچكى سېقلرى ياصارغە، زور و كچكىنە لر اوچون هنر

او يره تورگه يول آچاق همده كىرەكلىكتا بلر باصدر ورغه طرشاچق.»
جمال قدا — بوندە نىك «بدوام» دىگانى فالغان؟ ياز، ياز!
نىك فالدردڭ؟

خلق — ياز، ياز! (صالح آبدىراب طورا.)

موسى ميرزا — ياز، صالح افندى!

صالح — (طاغى اوقي) «همده بدوا منى باصدر ورغه طرشاچق.»

جمال قدا — طرشاچق دىمه، «باصدرادر» دىگن!

خلق — اييو، اييو!

صالح — (توزه ته) «همده بدوا منى «باصدرادر.» (اوقي) او چىچى
ماده. «چلىن بولور اوچون يلىنه اومنى صوم توله و تىيىشىر. عمرلەك
چلىن بولاسى كىلاڭان كشىلرگە بىر يولي اوچ يوز صوم تولەرگە^{تىيىشىر.}» دورتنچى ماده. «جمعىتىڭ اشلىرىنى قارار اوچون اومنى
كشىدىن مرکب بىر پراۋلىنىيە صايلاقاچقدر همده راصخودلىرىنى
تىكشۈرۈر اوچون اوچ كشىدىن مرکب رېۋىز ييوننى كامېسىيە
صايلاقاچقدر.»

بىشىنچى ماده. «پراۋلىنىيە اهل اسلامنىڭ مصلحت كورگان اشىنى
اشلەر ھەم دە پراۋلىنىيەغە اهل اسلام موافق كورگان كشىنى صايلاڭار.
سنت يولىندە عمل قىلا طورغان اهل علماء گە يول بىرلۈر.» (خواجه نىڭ
وغلى طاغى طوروب كىيتوب ايشكىنى بىك نق يابا. صالح طوقتاب طورا).

موسى ميرزا — بتدىمى صالح افندى؟

صالح — بتدى.

موسى ميرزا — (كاغدلۇنى آلوب) مونه يەڭىز ايندى، حضرتلىر،
قول قوييق.

ملالو — ميرزا، سىن او زىڭ قوى ايندى!

موسى میرزا — مین، حضرتلر، سزدن! وزوب قول قویارغه
یاریمی صوك! سز، ۋەد، دن باشلىرى.

حضرت — (ملالرغه) قوييقىمى ايندى، جماعت؟ بوندى آندى
بوندى پيرىپس فلان، اور وسچه او قوتولو، كتاب جىيولر كيلوب
چقماس بيت ايندى، موسى ميرزا؟

موسى میرزا — بوندە بولغاندە بر نرسە بولماس!
خلق — قوى حضرت، قوى! (حضرت قول قويا. آنڭ آرتىندن ملاقيوپا.

آنڭ آرتىندن طاغى ملا، طاغى بوقارت باى، آنڭ آرتىندن شريف باى، آنڭ آرتىندن جمال قداغه
بىرەلر، خلق تىك طورا.)

جمال قدا — (اوزاقغە قاراب صالحغە) نىك اعوذ بسم الله دن صوك
ابجدى يوق؟!

خلق — (شاولاب سىيته) نىك يوق؟!
موسى میرزا — ياز! ياز! (صالح كولوب يازا باشلى).

جمال قدا — عىب ايرنلىرىنىڭ اسمىنى قالدرورغە يارىمى!
شوندى زور اشده ابجىد سز يارىمى صوك! اول، كافرلرگە كرە آلاماسقە
قويمى بولوب طورا. (كازاكى آستىندن، موينىنه طاقغان زور بىنى كورسەتوب)
مۇنە، الحمد لله، ٧٤ يىل طاغام. بر آورو كورگانم يوق.

صالح — يازوب بتىدم.

جمال قدا — (آلوب، كوزلەكىنىنى كېيوب اوقي) ابجد، هوز، خطى...
كلمن، سعفص، قرهشت... (شوندى كاغدىن اوطقە قارشى طوتوب قارى. بىك اوذاق
قاراب طورغاچ) جماعت! بو نرسە؟! (كاغداچىنده اوظ ياقتىسىنده كورنگان گىربىنى
كورسەتوب) بونى بو؟!

خلق — (باردە چاي يانىندن طورالر. ايشك طاغى آچە توشە. بىسىنى بىسى
بەرشوب كاغدىن قارازغە طوتونالو).

برسی — قوش صوره‌تی، قوش صوره‌تی!

پنه برسی — ته‌ریسی بار، ته‌ریسی بار! مونه، مونه! (تورتوب
کورسه‌تلر. صالح کاغدنی آلوب قاری.)

ملاں — بو نی بو، بو نی بو؟! سز شولای بزنی آلداب،
قول قویدروب اوروس ایته‌کچی بولا سزمنی؟!

جمال قدا — آندوق، جماعت، بوزک آرتی بوز و قدر دیدم!

خلق — (دولی) مونه اشان! مونه اشان! (صالح آبدرب طورالر).

شریف بای — صوک، آنده قوش بولسنه نی بولا؟

جمال قدا — ایشتندگزمنی؟ قوش بولسنه نی بولا، دی! سیکنا

ته‌ریسی بولسنه ده شولایدر! (خلق طاووشلانا).

موسی میرزا — جماعت! بو ناچار اش. بو تگی فاھارلر
اشی بولدی. ۋە، مسلمان دىب صالح افندىگە اشانغان ايدم. مونه
ياشلرگە اشان!

خلق — (صالح غەسین، بزنی اوروس ایته‌رگە قول قویدگەمنی؟)

(صالح یانینه یومروقلرینی تویوب کیله‌لر) نیك دەشمیسڭى؟! بزنی اوروس
يا صاما فېچى بولدگەمنى؟!

بره — (شول آراده) اللەغەشکر، ئىلى قول قويوب اولگۇرمەگان ايدم!

برسی — بير كاغزنى، بير كاغزنى! اول ياشرورگە تلى! قول
قويغان كاغدلرنى ياشرورگە تلى! اول ياشرورگە تگىيلرگە بير ورگە
تلى! جماعت، خراب بولامز!

خلق — بيرمە! بيرمە!

(صالح قولىندن كاغدنی طار طوب آلالرده بار سیده "مینم قولم بار، مینم مین قرام" دىب قچقىر شالو.

برسی بىرلە طار توشوب كاغدنی يو طوب بتوه‌لو)

جمال قدما — (واق تو يه كير طق كاغدلرنى آلوب، طاغى ير طقالاب صالحنىڭ بىتىيە بەرە)
مه، قارا يوز، او بشستۇڭنى!

خلق — سو يەگىنى كل ايتىك! (صالحقە تابا بارسىدە كىيلەلر. يوزرو قلىرىنى
 يومارلىلر. ياش فكولىيلر اسىينا بويىئە يياشىنەلر. صالح تىك قاتوب طوردا. ايشكىن خاتونلۇ باشى كورنە).

پرده توشە.

كتبخانه شخصى
 رستم سعيد اوغلى عمران
 (u.u8686@gmail.com)